

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 36 • NUMMER 11 • NOV. 2010

Winterserie Sint-Oedenrode

De Heart of Scotland 100

Hertogenpad ge opend

Nieuw: de Eilandvijfdaagse

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

ADRESSTICKER

Klimmen en dalen zijn ze bij de OLAT Clubreizen wel gewend, maar tsjongejonge wat was die weekendreis in Luxemburg zwaar! Ad van Asten schrijft er in dit nummer een bloedstollend verslag over.

REDACTIE OLAT NIEUWS

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies
Wil Jacobs, Rinda Scheltens, Maria Stortelder,
Mirjam Kies en Ad van Asten (teksten)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

IN DIT NUMMER:

INLEVEREN KOPIJ

t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

ADVERTENTIES

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

WEBSITE

Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl
Ad van Asten (coördinatie & PR)
a.asten1@chello.nl of 0499 47 37 67

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet vd Bersselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 252 4404 of jet.dreesen@gmail.com

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Jos van den Bersselaar (coördinatie)
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

DRUK

Ton Niëns, Weert

Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Trainingsweekend; Winterserie	2-3
Samenstelling bestuur & commissies OLAT	4
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Kees van Vesse</i>	5
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vesse</i>	6
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
Een jolige overtocht met veerman Frans <i>Mirjam Kies</i>	7
Wandelen in het landschap van schilder Dorus <i>Lies Wesseling</i>	8-9
Foto-impressie Winterserietocht Sint-Oedenrode <i>Noud Wijn</i>	10
Clubreis: Met rook uit de oren de steile hellingen over <i>Ad van Asten</i>	11-14
LPS: clubkampioenschap, tussenstand & agenda <i>Ad van Asten</i>	15
LPS: agenda, uitslagen & nieuws <i>Mirjam Kies m.m.v. Boetje Huliselan</i>	16-17
De 'Heart of Scotland 100': een uitdaging <i>Connie & Huub Raijmakers</i>	18-19
Ziekte van Lyme eindelijk op agenda Tweede Kamer <i>Mirjam Kies</i>	20
Oude NS-route het afstoffen waard <i>Henri Floor</i>	21-23
Hertogenpad ten doop gehouden in Breda <i>Mirjam Kies</i>	24
Prikbord: gemengd nieuws uit vereniging en wandelwereld <i>Mirjam Kies</i>	25
Tijd voor iets nieuws: de Eilandvijfdaagse <i>Koos van der Maden</i>	26-28

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Opinies hoeven niet de mening van het OLAT-bestuur te vertolken.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK WINTERSERIE: BUDEL

Een buitenlands uitstapje

Onze eerstkomende winterserietocht vertrekt vanuit Budel en parkoersbouwer Ad Verbakel maakt daar een soort buitenlands uitstapje van, want op enkele kilometers na zitten we aan de andere kant van de grens – in België dus. Het is een streek met afwisselend oud cultuurlandschap en mooie natuurreservaten, met hier en daar een kasteel (of ruïne).

Vanuit het Zuiderpoort Café laten we Budel al snel achter ons en wandelen we door het buitengebied in de richting van Hamont. Iets ten noorden ervan buigt de kortste afstand af, om via de visvijvers en moerasjes van Berg terug te keren naar het startlokaal. De overige afstanden hebben hun eerste wagenrust een eindje verderop nabij een waterloopje en een zuiveringsstation. Van daaraf duiken ze het natuurgebied Haarterheide in. Bij kasteel Beverbeek bereikt de 15 km het keerpunt.

De volhouders zetten hun route door het natuurgebied voort, tot bij landgoed De Tomp ook de 20 km gelost wordt. Die maakt een lus langs een oude watermolen om uit te komen bij de caférust in 'De Bever' en van daaruit eveneens retour via kasteel Beverbeek. De 30 en 40 km passeren de prehistorische grafheu-

vels en lopen via het Pastoorsbos onder Achel door naar kasteel Grevenbroek. Uiteindelijk gaat alleen de 40 km door naar het dorpje Grote Heide, waar in het parochiehuys de horecarust is.

Via veldweggetjes belanden zij vervolgens in het stroomgebied van de Dommel, waar de schoonheid van reservaat De Wulp genoten kan worden vanaf talrijke knuppelbruggetjes. Dit gebied wordt beheerd door NatuurPunt, de Begische tegenhanger van Natuurmonumenten. Dan volgt een route over de Turfheide, langs de oevers van de Dommel en door het Hageven, waarna koers wordt gezet naar de bosvilla's bij de Achelse buurtschap Rodenrijt. De 30 km is dan allang weer aangehaakt.

Aan de overzijde van de verkeersweg Achel-Valkenswaard wacht weer een mooi stukje natuur: de Oude Beek met bijbehorende waterplas. Ook voor de 30 en 40 km komt dan de caférust in De Bever snel in zicht en geleidelijk ook de samenkomst met de kortere afstanden. Aan de grens passeren de wandelaars nog het Stroomdraad-monument uit de Eerste Wereldoorlog en dan is het nog maar een paar kilometer voordat in Budel het wandelboekje afgestempeld kan worden.

Praktische info over deze wandeltocht staat op pag. 3.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande 040 - 2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411 - 622188 acvanboxtel@home.nl
Truus Kusters 0478 - 541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
16 nov	De Vleutroute	Joe Mann Paviljoen, 0499-372032 Joe Mannweg 4, 5681 PT Best
30 nov	Tussen vijvers & vennen	Pannenkoekenh. De Clown, 040-2063008 Valkenswaardse weg 31a, 5595 XB Leende
14 dec	Rondje Heilige Eik	Café De Nachtegaal, 0499-571446 Proosbroekweg 6a, 5688 JH Oirschot
28 dec	<i>NB: geen wandeling</i>	<i>i.v.m. Grenzeloze Tocht</i>

2011

11 jan	Cranehoevetocht	Partycentrum Cranehoeve, 0495-496507 Sint Cornelisplein 2, 6026 RN Gastel
25 jan	Rondje um os Piëldorp	Herberg De Peel, 0478-541629 Jan Poelsweg 6, 5813 BN Ysselsteyn
08 feb	Achter d'n Berg	Restaurant De Vrije Teugel, 0413-263088 Bedafseweg 22, 5406 TM Uden
22 feb	Moerputten	Rest. Paleis Den Bosch, 073-6233300 L. da Vinciplein 6-8, 5223 DR Den Bosch
8 mrt	Carnavals"op"tocht	Huize Providentia, 040-2279408 Albertlaan 19, 6029 PN Sterksel
22 mrt	Landgoed De Utrecht	Hof Cleyn, 013-5092736 Dorpsplein 18-20, 5094 GJ Lage Mierde
5 apr	Het beekdal van de Aa	Kasteel Heeswijk, 0413-292352 Kasteel 4, 5473 VA Heeswijk-Dinther
19 apr	Bruggetjesroute	Café-zaal Schuttershoeve, 0495-533984 Grote Steeg 10, 6006 TE Weert

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
09 nov	De Beckart
16 nov	Riethof
23 nov	Oud Rooy
30 nov	Vresselse Hut
07 dec	Den Toel
14 dec	De Beckart
21 dec	Riethof
28 dec	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil 0413 - 475454
Marinus van Roosmalen 0413 - 475467

TRAININGSWEEKEND 2011

Begin 2011 vindt het twintigste OLAT trainingsweekend plaats, met kampeerboerderij 't Caves in de prachtige omgeving van Wintelre weer als uitvalsbasis.

De trainingen zijn geschikt voor iedere wandelaar; van jong tot oud en van recreatie- tot snelwandelaar. Naast de gezamenlijke onderdelen, waaronder de 'warming-up', wordt er iedere dag in verschillende groepen gewerkt aan het verbeteren van techniek en houding. Iedere groep staat onder leiding van een eigen trainer, zodat alle deelnemers voldoende aandacht krijgen.

De inschrijving is al gestart, en zoals gewoonlijk zijn er al veel boekingen binnen. Wacht dus niet te lang met inschrijven.

Wie liever niet een heel weekend meedoet, kan ook intekenen op een losse dag; met name op de zaterdag is nog ruimte.

Na de bevestiging ontvangen de deelnemers tijdig nadere informatie over het programma en een routebeschrijving.

Maaltijden en andere consumpties in de kampeerboerderij zijn bij de prijs inbegrepen.

Datum: Vrijdag 14 t/m zondag 16 januari 2011.

Aankomst vrijdag vanaf 17:00 uur;
vertrek zondag rond 16:00 uur.

Locatie: kampeerboerderij 't Caves,
Veneind 5, 5513 NE Wintelre, 040 - 205 1805.

Kosten: Vanaf 18 jaar € 55,00; jongeren € 35,00.
OLAT-leden genieten € 5,00 korting.
Prijzen voor een losse dag: op aanvraag.

Info: Henk Plasman, 06-1098 06 74 of 0499 - 390324

Inschrijven: bij Henk Plasman, henk.plasman@tntpost.nl
Daarnaast dient het inschrijfgeld te worden overgemaakt op giro 17.75.156 of bankrekening 13.82.11.736 ten name van de penningmeester van OLAT, onder vermelding van 'Trainingsweekend OLAT 2011'.

Bij annulering wordt het volledige inschrijfgeld gerestitueerd, verminderd met € 5,- aan organisatiekosten.

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen.

Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau vanaf 07.15 uur geopend voor koffie
vanaf 07.30 uur inschrijven
om 17.00 uur gesloten

Afstanden	Starttijden
30-40 km	08.00-09.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 km	€ 4,00
	40 km	€ 4,00
	60 km	€ 4,50 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart.

Korting Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart.

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Herinneringen zijn te koop in het startbureau.

Informatie: Joop Wesseling 073 5033322
winter@olat.nl

AGENDA 2010/2011

Zondag 21 nov 2010 **Budel**
Zuiderpoort Café
Sportlaan 7, 6021 KA Budel

Zondag 23 jan 2011 **Bakel**
Gasterij de Bosparel
Nuijeneind 20, 5761 RG Bakel

Zondag 20 feb 2011 **Middelbeers**
Café de Zwaan,
Hoogdijk 32, 5091 CH Middelbeers

Zondag 20 mrt 2011 **Oisterwijk**
Herberg van Oisterwijk,
Rosepdreef 4, 5062 TB Oisterwijk

HET BESTUUR VAN OLAT

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz.*), Piet van der Ree (*notulist.*), Paul Canters (*lid.*), Pierre Emans (*lid.*), Ad van Asten (*lid.*)
Boetje Huliselan (*bestuursafgevaardigde*)
Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten, 0499 473767
a.asten1@chello.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son.

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkeersen.*), Fony van Buul (*startbureau*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator.*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat.*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz.*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (*coördinator.*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Rooise Wandelingen & Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (Hertog Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Henk Klinkhamer, Jo Willems (*Winterseries & Paastocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*); Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*); Ben vd Velden, Cees Punselie, Jo Willems (*Nijmegen*); Kees van Vessem (*Grenzeloze Tocht*)

Voorzitter Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Penningmeester Jos van den Bersselaar

De Regent 286
5611 HW Eindhoven
040 252 44 04

j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

1^e Secretaris Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495 492192
ingridtromp@hotmail.com

2^e Secretaris Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013 5054508
agooren@planet.nl

Bestuurslid Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Bestuurslid Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12,
5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

Bestuurslid Kees van Vessem

Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvessem@tiscali.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

Omdat Ad op vakantie is in 'het land van Sinterklaas', zoals hij het zo treffend zegt, mag ik deze keer aanschuiven bij Joop. Als dit blad in de bus valt, is het volop herfst, maar tijdens het tafelgesprek is het nog zacht, verkleuren pas de eerste bladeren en vallen de eikels bij ieder briesje uit de lucht.

We vragen ons af of er ook wandelaars zijn die in de herfst een paraplu opzetten tegen vallende eikels. We komen tot de conclusie dat – hoewel er onder wandelaars ongetwijfeld mensen met een gevoelige inborst te vinden zijn – de gemiddelde wandelaar wel het hoofd kan bieden aan een eikeltje.

Maar óp naar het nieuws, te beginnen met de Nationale Sportpas. Die houdt op te bestaan wegens gebrek aan belangstelling en financieel perspectief. Er zijn gewoon te weinig bonden die eraan deelnemen en te weinig bedrijven die hierop korting verlenen. De bedrijven die op de KNBLO-pas staan, blijven echter gewoon hun korting geven.

Een ander chapter dat niet goed loopt is de regeling voor verkeersregelaars. Je zou denken dat een verkeersregelaar op diverse plaatsen ingezet kan worden en dat voor een langere periode. Vergeet het maar, je bent verkeersregelaar voor één jaar en dat alleen voor activiteiten in één gemeente. Verkeer regelen bij een wandeling in een andere gemeente, of een jaar later bij hetzelfde evenement in dezelfde gemeente? Dan opnieuw examen doen, opnieuw registreren, zegt Koningin Bureaucratia.

Een werkgroep van de NOS*NSF, met daarin ook afgevaardigden van de KNBLO, werkt aan een aantal verbeteringsvoorstellen, zoals uniforme opleiding en geldigheid in alle gemeenten voor tenminste drie jaar. We hopen dat het lukt.

Inmiddels is de winterserie weer in volle gang. De wandeling van oktober is weer achter de rug en die van november staat voor de deur. OLAT doet er alles aan om iedereen een plezierige wandeling te bezorgen; mooie routes, een goede organisatie en een prima verzorging. Alles ten dienste van de wandelaar.

Maar dat gaat niet vanzelf, daar hebben we vrijwilligers voor nodig. Geen vrijwilligers, geen verzorging, zo gaat dat. Zowel voor de winterserie als de komende Grenzeloze Tocht in december. Daar werken de verzorgers van OLAT en Milieu 2000 samen om in de Lommelse sportkantine de wandelaars te voorzien van broodjes, koffie, thee en soep. Alle helpende handen zijn welkom, dus aarzel niet en meld je aan bij het bestuur.

Al onze winterseriewandelingen zijn stevast op de derde zondag van de maand, maar voor januari hebben we een uitzondering gemaakt. Die valt namelijk op 23 januari en dat is de vierde zondag. De reden hiervoor is dat op dezelfde dag in hetzelfde gebied een naburige wandelvereniging óók een wandeling organiseert. Om elkaar niet in het vaarwater te zitten zijn we een week opgeschoven.

De clubreizen zitten er dit seizoen weer op. Helaas loopt de belangstelling terug. Hadden we vroeger twee grote bussen vol, de laatste tijd moet Toon moeite doen om één (kleinere) bus vol te krijgen. Als het zo doorgaat, is het over een paar jaar einde oefening.

'Als het tij keert moet je de bakens verzetten', zegt een spreekwoord. Oké, maar hoe loopt de onderstroom van het tij? Waar ligt de belangstelling van onze leden? Een keertje een weekend naar de kust of vier dagen wat verder Duitsland of Oostenrijk in? Dat laatste uiteraard tegen een ander tarief. Of toch maar alles houden zoals het nu is?

Beste leden, denk er eens over na en schroom niet om je ideeën te spuien komende winter. Laat maar eens horen. Natuurlijk zijn er grenzen, want de commissie clubreizen het moet het ook nog kunnen behappen, zodat het niet op een reisbureau gaat lijken, want OLAT blijft tenslotte een wandelsportvereniging.

-Het tafelteam, Joop & Kees-

NIEUWS KORT

ZEVENWOUDENPAD LAW OOK 'OPGEWAARDEERD'

Behalve het Hertogenpad, waarover u in dit nummer uitgebreid kunt lezen, is bij de stichting Wandelplatform LAW onlangs nog een nieuwe route gereed gekomen: het *Friese Woudenpad* tussen Lauwersoog en Steenwijk.

Het parkoers van de hoofdroute (het oude Zevenwoudenpad) is verbeterd en gaat nu meer over onverharde paden door boerenland. Daarnaast zijn er drie varianten bij gekomen met een totaal van 86 km. Een ervan is de 'natuurvariant' Duurswouderheide, het grootste heidegebied van Friesland. Dankzij de variant Dokkum-Holwerd sluit het pad beter aan op het Friese Kustpad. Tenslotte is er boven Steenwijk nog de Domela-variant, vernoemd naar de bekende socialistische voorman.

Met de varianten erbij komt het totaal nu op 233 km aan wandelpad. Het Friese Woudenpad (LAW 1-1) voert door vier nationale parken.

LWP 2011 VOL VERKEERDE GEGEVENS OVER DE LAT

Tegelijk met het KNBLO Wandelsportmagazine hebben onze leden in oktober ook het Landelijk Wandelprogramma 2011 (LWP) toegestuurd gekregen. Bij wandelsportvereniging De LAT is dit jaaroverzicht aanleiding voor grote droefenis, want door miscommunicatie tussen de club, de Sectie LA en de Regio-afdeling staat de editie van 2011 voor wat betreft De LAT vol fouten. Allerlei verouderde informatie is ongewijzigd blijven staan, ondanks het tijdig toesturen van de juiste gegevens. Toen de club aan de bel trok bleek het te laat: het LWP lag inmiddels bij de drukker.

Wie dus volgend jaar wil deelnemen aan wandeltochten van De LAT is aangewezen op de internetversie van het LWP, die volgens de KNBLO wel correct is. Of, nog beter: even kijken op de website van De LAT zelf.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Nieuws over het OLAT Nieuws.

In het vorige nummer heeft u kunnen lezen dat **Mirjam Kies** per 1 januari 2011 zal stoppen als coördinator/vormgever/redacteur van OLAT Nieuws. Gelukkig wil ze wel interviews en verslaggeving blijven verzorgen.

Mirjam heeft in de afgelopen drie jaar enorm veel werk verzet. Mirjam wàs eigenlijk het clubblad. Wie aan Mirjam dacht, dacht meteen aan het OLAT Nieuws, en omgekeerd. Wij willen haar als bestuur hiervoor ontzettend bedanken. Mirjam, je was tóp!

Maar we hebben ook geleerd dat een opeenstapeling van taken bij één persoon geen goede zaak is. Daarom is er een werkgroep geformeerd die in verschillende samenstellingen bijeen is geweest om allerlei zaken te inventariseren, zoals taakomschrijving, techniek en 'wie doet wat'.

Het resultaat is dat we technisch gezien een stapje terug doen en overgaan op andere software, maar die heeft als voordeel dat alle gegevens onderling beter uitwisselbaar zijn. Vervolgens zijn er taken opgeknapt en is er intensief gezocht naar vrijwilligers die een (deel)taak op zich willen nemen. Voorlopig ziet het plaatje er als volgt uit:

Coördinatie: **Ad van Asten** (tijdelijk); Vormgeving: **Lineke den Boer**; Redactie: **Lineke den Boer, Ad van Asten** (tijdelijk), **Wil Jacobs, Rinda Scheltens** en **Myriam van den Berg**; Tekstcorrectie: **Maria Stortelder**; Verslaggevers: **Mirjam Kies, Lies Wesseling** en **Corrie Tiersma** (de laatste op incidentele basis); Fotografie: **Noud Wijn**; Archivering & techniek: **Otto Ahlers**

Trainingsweekend Wintelre.

Er zijn met name op de zaterdag nog enkele plaatsen open tijdens het jaarlijkse trainingsweekend in Wintelre. Uitgebreide informatie over dit altijd gezellige weekend staat op pagina 3 van dit blad, maar u kunt natuurlijk ook bellen met **Henk Plasman**.

-Kees van Vessem-

ZIEKENBOEG

Helaas een minder goed bericht: onze penningmeester **Jos van den Berselaar** heeft op 22 oktober in Tilburg een spoedeisende operatie ondergaan. De eerste berichten over het verloop daarvan zijn positief en geven goede hoop dat hij er

weer bovenop komt, maar het spreekt vanzelf dat Jos nog wel een poosje uit de running zal zijn.

Als dit nummer bij u in de bus valt is hij hopelijk alweer thuis. We wensen hem een voorspoedig herstel.

Wie zou de Speld van Verdienste moeten krijgen?

De leden van OLAT worden jaarlijks in de gelegenheid gesteld om voordrachten te doen bij de commissie Onderscheidingen. Kent u iemand waarvan u vindt dat hij of zij zoveel voor OLAT doet of gedaan heeft, dat die persoon zeker in aanmerking zou moeten komen voor een Speld van Verdienste, laat het ons dan weten. Maar wel graag vóór 15 november.

U kunt uw voordracht sturen naar de **Commissie Onderscheidingen**, Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen, of per e-mail naar p.j.knoester@hetnet.nl

Geef ons uiteraard niet alleen de naam, maar vertel ons ook waarom u vindt dat deze persoon in aanmerking komt. Wellicht wordt uw voordracht dan tijdens de komende algemene ledenvergadering gehonoreerd.

Het is niet eenvoudig om te beoordelen of iemand in aanmerking komt voor een onderscheiding, dus hoe meer u vertelt over de kandidaat, hoe meer u ons – het bestuur en de commissie Onderscheidingen – helpt om de juiste beslissing te nemen. Succes ermee!

-Namens de commissie : *Piet Knoester*-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

NOVEMBER

15	Joke Donders-Jansen	Dongen
15	Jan Swinkels	Someren
18	Johan Hellings	Helmond
18	Leny van Roosmalen	Sint-Oedenrode
18	Erik de Jong	Eindhoven
19	Jan van Houtum	Heeswijk Dinther
20	Rini Groeneveld	's-Hertogenbosch
20	Toos Schoonus	Haaren
21	Frans-Joseph van den Heuvel	Best
21	Jo van Heugten	Asten
22	Willy de Haas	Helmond
22	Wil Jacobs	Sint Michielsgestel
22	J. de Bruijne	Maarheeze
22	Toos der Kinderen-Manders	Nuenen
22	Willy Senders	Eindhoven
23	Karen de Bruijne	Maarheeze
23	Frans de Wit	Waalre
23	Theo Bergmans	Brugel
23	Bert de Boer	Ommel
24	Othmar Glänzer	Eindhoven
25	Jan de Vries	Meijel
25	Jannie de Kruijk-de Zeeuw	Ameide
26	Piet Selten	Mill
26	Kees van Iersel	Haaren
26	Frans Melis	Maarheeze
27	Henk Treur	Geldrop
29	Jan Verhagen	Sint-Oedenrode
29	Rian Lacet	Geffen
29	Kees van der Aa	Veldhoven
29	Jet van den Berselaar-Dreesen	Eindhoven
30	Henk Aerdts	Nuenen

DECEMBER

1	Leny van Berkel-van Acht	Sint-Oedenrode
1	Mario van de Kruis	Heeze
1	Hans van Sprang	Elst
2	Tineke Verdaat-Duys	Veldhoven
2	Wim Koenders	Erp
2	Henrie Claassen	Helmond
2	Inge van Egmond	Breda
2	Carla Stephan-Blaak	Almere
2	Pieter van de Mortel	Deurne
3	Peter Markus	Sint Oedenrode
3	Onne van der Kraan	's-Hertogenbosch
3	Isis la Croix	Nijmegen
4	Carin van Meteren-Bergmans	's-Hertogenbosch
4	Marian Latijnhouwers	Sint Oedenrode
4	Hugo Prinsen	Valkenswaard
4	Lineke van der Gaag	Eindhoven
4	Anneke Lieven	's-Hertogenbosch

4	Jan van Eck	Sint-Oedenrode
5	Petra de Rooij	Breda
5	Nel Bruins-de Wit	Sint-Oedenrode
6	Betsie Geerts	Gemonde
6	Francina van de Laar	Son
7	Coos Zwaard	Sint-Oedenrode
9	Wil van Coenen	's-Hertogenbosch
9	Marieke van Ginkel-van Dam	Zwijndrecht
9	Harry Timmermans	--Sint-Oedenrode
10	Christ Vorstenbosch	Oisterwijk
10	Theo Martens	Liempde
10	Ingrid Balk	Eindhoven
12	Riet van der Linden	Beek en Donk
12	José Melis-Schepens	Maarheeze
12	Henk Wissink	Weert
12	Ger Heupink	Lieshout
13	Marina Kivits-Hermes	Sint-Oedenrode
14	Noud Wijn	Eindhoven
14	Bep van den Elzen-Ermers	Volkel
14	Riek van Hattum	Weert
15	Jo van den Akker	Heesch
15	Jelte van de rZee	Vleuten
15	Piet van Bommel	Tilburg

Het Sint Jans Pontje bij Kasteren voor één keer met kapiten.

Foto: Noud Wijn

Een jolige overtocht met veerman Frans

Terwijl zijn vrouw Maria met schoonzus en zwager deelnam aan de winter-serie in Sint-Oedenrode, vermaakte Frans Peters zich zondag 17 oktober uitstekend als pontjesbaas. Vanaf half tien 's morgens is hij drie uur constant in touw geweest – letterlijk en figuurlijk – om groepjes wandelaars over de Dommel te zetten ter hoogte van Kasteren.

„Ging prima! Het was prachtig weer, en we hebben een hoop lol gehad”, zegt Frans. Hij heeft er niet eens lamme armen aan overgehouden. En niet louter omdat hij recentelijk een volle dag hout had staan kappen, en dus getraind aan de steiger verscheen!

Het zogeheten Sint Jans Pontje moet met de hand worden bediend, ongeveer op dezelfde manier als vroeger moeilijk bereikbare waslijnen werden benut: met een dubbele katrol.

De WoD-groep en de Rooise wandelaars hebben al ondervonden dat het een flinke krachtsinspanning vergt om het vlot in beweging te krijgen en naar de overkant te trekken, zelfs zonder passagiers. Laat staan hoeveel energie er gaat zitten in de stoet klanten die Frans vrijwel onophoudelijk te verwerken kreeg. Immers, niet alleen het lichaamsgewicht telt mee, met een man of tien erop ligt het pontje ook een stuk dieper in het water.

Sterk en slim

Zoals het gezegde luidt: wie niet sterk is, moet slim zijn. Nu willen we hier allerm minst beweren dat onze houthakkende nestor niet zou beschikken over genoeg spierballen. Maar waarom zou je die van jezelf gebruiken als je het ook aan anderen kunt overlaten? Frans liet dus de mannen rechts opstappen (aan de kant van

de trekkabel) en de vrouwen links. Dat scheelde meteen de helft van het werk – in omgekeerde richting moest hij het natuurlijk zelf blijven doen.

Het scheiden van bokken en schapen zorgde meteen voor een jolige sfeer aan boord. „Jaha, ik dacht, laat ik eens een goeie daad doen”, lacht onze pontjesbaas vergenoegd. „Normaal trekken de vrouwen aan de touwtjes, nu mochten de mannen dat eens doen.”

Handen vrij

Terwijl die mannen dus met z'n allen aan de kabel hingen, had Frans zijn handen vrij om de cliëntèle te wijzen op allerlei wonderen der natuur. De futen bijvoorbeeld, die niet ver van het vlot aan het duiken waren naar vis. „Die futen zitten hier nog niet zo lang”, weet hij. „Een teken dat het Dommelwater een stuk zuiverder is dan een paar jaar geleden.”

Rond een uur of een 's middags waren er nauwelijks wandelaars meer op het 20 km-parkoers en kon Frans op de fiets stappen, terug naar de warme kachel. De paar nakomers die hij onderweg tegenkwam waarschuwde hij alvast dat ze op eigen kracht naar de overkant moesten. Geen probleem, en misschien wel net zo avontuurlijk.

-MK-

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Wilhelmine van Roon-van de Rijt,
Gagelboschplein 507, Eindhoven

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. Jan Swinkels, Someren
Mevr. Marjan van Dooren, Gemonde

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Dhr. & mevr. Arthur & Dissi van Veen, Veghel
Mevr. Mariëlle van de Ven, Sint-Oedenrode

Prachtig herfstweer bij winterserietocht in Sint-Oedenrode

Wandelen in het landschap van kunstschilder Dorus

Vandaag belooft het voor de derde opeenvolgende zondag mooi weer te worden; dat klopt – het is weliswaar maar 2 graden maar de lucht ziet er helder uit. Dus ik waag het erop om in Sint-Oedenrode voor de 40 km te gaan.

Als ik in de buurt van de startlocatie kom, zie ik al ‘spookfiguren’ rondlopen. Het blijken de voorlopers te zijn met hun zaklantaarns, want het is nog niet helemaal licht. Allemaal mensen die ons ‘wandelpaadje’ in alle vroegte mede voorbereiden.

In zaal De Beurs zit het ontvangstcomité al klaar achter de tafel. Het wachten is op de routebeschrijving. Om 8 uur mogen we weg. Heel leuk: hier in Rooi kom ik een oud-collega uit Schijndel tegen die zich ook op het parkoers waagt vandaag, met de intentie dat nog eens vaker te doen. Hij is zo verstandig dan geen 40, maar 30 te lopen. Jammer genoeg scheiden onze wegen zich al na dertig meter.

Diepe rust

De ‘hazen’ vliegen me aan alle kanten voorbij. Heel vlot lopen we al in een moderner stukje van Sint-Oedenrode dat alleszins de moeite van het bekijken waard is – ook altijd water hier. Ik krijg gezelschap van een echte Rooienaar. Die loopt nog niet zo lang sinds een hartinfarct, maar weet het al enorm te waarderen en zijn dokter nog meer.

Vrij snel komt inderdaad de zon erdoor. Het is genieten. Wat me opvalt, is dat de vogels schijnbaar een ATV hebben, want ik hoor er niet zoveel. Zijn ‘onze’ vogels vertrokken naar het zuiden en zijn de noordelingen nog niet gearri-

veerd? Ik weet het niet; laat maar lekker op zijn beloop en laat mij maar lopen in alle rust.

We komen over de Kienehoef en ook daar is alles nog in diepe rust. Volgens mij zijn we hier in de contreien van Olland, het geboortedorp van Cornelis van Montfort, de oprichter van de Ollandse Lange Afstand Tippelaars. Wat een prachtige omgeving, ruimte, groen, rust en ook de koeien zien er hier relaxed uit.

Dat verandert als we na een kilometer of zes bij de eerste wagenrust komen. Hier staan de vrijwilligers klaar met lekkere warme chocolademelk, thee, koffie en ‘dunne botterham’ met liefde klaargemaakt. Hoewel ik er pas een uurtje op heb zitten, neem ik het ervan, ik heb toch de hele dag de tijd. M’n wandelmaat is wat onrustiger en neemt de kuierlatten. Prima hoor, geen verplichtingen.

Verkwikt ga ik verder; was toch niet

verkeerd hoor, die rust, en de altijd vriendelijke benadering doet een mens ook goed. Bedankt Esther, Joop en Aat.

De vrije loop

Volgens de routebeschrijving ga ik een 10 km verder, op deze mooie zondag als deze een feestje. Vanaf Olland richting Schijndel wisselt het landschap. De sappige weiden worden hoge populieren, een landschap waar Dorus van Voorshot heel veel schilderijen van heeft gemaakt. ‘Hoor de wind waait door de bomen’ is hier van toepassing...

Als we door een wandelpoort gaan, betreden we een waterwingebied. Het is een lange klinkerweg met aan weerszijden populieren, hoog en prachtig.

Het pad is lang en omdat je nu niet hoeft op te letten waar je loopt, kun je je gedachten de vrije loop laten. Dat kan over van alles gaan, leuke dingen, maar ook dingen die je geest een extra impuls geven, laat ieder het zijne daar-

van invullen, het positieve overwint tenslotte.

Vragenvuur

Inmiddels zijn we op Schijndels grondgebied en de namen – Bodem van Elde, de Vier Gemalen – komen mij bekend voor; ik heb immers in Schijndel gewerkt.

Bij een oversteek word ik vrolijk begroet door een van de bewoners. „Loopt u de 40 km?” vraagt mevrouw. Ja hoor. „Oh ja, ze waren gisteren bezig met hier bordjes op te hangen. Dit is toch van OLAT hè, wat is dat voor een vereniging, is het een goeie club?” Ja, toen was ik even tijd kwijt om te vertellen wat OLAT allemaal doet en vooral wat de kwaliteit is van OLAT.

Enfin, daarna even doorstappen en daar komen de rode letters van de wagen van Stienen in zicht en ben ik alweer op de tweede wagenrust. Het is inmiddels 11 uur.

De bushbush in

Na een lekker bakkie weer verder. Richting Boxtel. Net als ik denk ‘Vandaag valt het wel mee met de nattig- en drasigheid’ gaat de 30 km rechtdoor en wij de 40 km rechtsaf de bushbush in. Het riet en de maïs staan manshoog en met mijn 1.60 meter is het flink doorworstelen. ‘Ad, Ad, moet je mij weer hebben’, denk ik.

De ondergrond is gras op klei, maar nog behoorlijk stevig zodat ik wel houvast heb. Omdat het vanmorgen zo koud was heb ik handschoenen aan. Die komen mij nu goed van pas want ook de brandnetels rijzen de pan uit, maar pakken mij niet.

Zo hobbel ik verder over dit paadje dat god weet waar naar toe gaat. Ergens schijnbaar rechtsaf, geen pijl, maar het kan niet anders. Daarbij zie ik als oud ‘Arendsoog’-lezer dat het gras plat ligt, dus zijn er mij mensen voor geweest.

Dan weer ineens haaks linksaf en daar staat werkelijk een pijl en gelukkig ook zijn er mensen achter mij. Ik kan mijn voeten weer gewoon plaatsen op dit meer dan een één voet brede paadje. Spannend maakt die Ad het altijd weer.

Lekker opgeruimd

Na nog even doorbanjeren, wordt het beeld ruimer en ruimer en de volgende wagenrust komt eraan. We gaan nu langs een boomkwekerij, dat is altijd

prettig lopen, meestal geen modder, opgeruimd, ziet er goed uit, loopt prettig. En daar is-ie weer: de Dommel. We lopen langs een fiets/wandelpad en de Dommel kuiert met mij mee. Zo heerlijk rustig, net als in het liedje van Wim Sonneveld. De koeien genieten mee en er zijn zelfs een paar dames een zondags voetenbad nodig vinden.

Ben benieuwd naar de volgende rust: een binnenrust bij café ‘t Dommeltje – hoe kan het ook anders. Een boerenterras. Binnen is het goed toeven met heerlijke groentensoep, lekker koppie thee, vriendelijke mensen, ruimte in overvloed. Ja dat doet een wandelaar goed. Nog even de voetjes verwend, ingesmeerd, en dan ga ik weer verder.

Beetje protesteren

Nog maar 15 km. Nog drie uurtjes endan is deze wandeldag jammer genoeg weer voorbij.

Bij de volgende rust, al na 5 km, vraag ik me af of ik daar dan weer ga zitten. Cafeteria De Punder in Liempde is maar 5 km verder. Ik neem een slok uit mijn fles cola en hou het voor gezien.

We komen weer op Ollands gebied, hoe mooi! Altijd dat weidse uitzicht, het water, de koeien. Ondertussen beginnen mijn benen wel een beetje te protesteren, want die ongelijke ondergrond van grasveldje hier, kuiltje daar kost energie. Maar ach, wat zeur ik, ‘t gaat lekker.

Even tussendoor: het blijkt dat ik bij Liempde héél wat gemist heb, de 20 km-route kwam er hier namelijk bij, maar hoe! Via een handbediend voetveer over de Dommel. Zo leuk. En wat nog leuker was: de veerman was onze eigen Frans Peters. Nou ja, een mens kan niet alles hebben.

Heerlijke dag

De mensen bij de laatste wagenrust staan er ook niet voor niets en ik maak er dankbaar gebruik van; niet te lang maar even een bakkie, een praatje en ik kan weer verfrist verder. Het is nu slechts 3,5 km van de finish – een fluitje van een cent.

Net voor 16:00 uur ben ik weer terug, en het is nog steeds prachtig weer. Een heerlijke dag gehad. Veel lof voor de parkoersbouwer, niet minder voor alle medewerkers/sters, de verzorging, het pijlen ophalen en vooral ook afhalen, de administratie, etc. Toppie. Bedankt!

-Lies Wesseling-

ROOIS LANDSCHAP VERVEELT NOOIT

We hebben reusachtig geboft met het weer op de eerste winterserie van dit najaar, en de opkomst was ernaar: ruim over de negenhonderd deelnemers proefden van het mooie landschap in de omgeving van Sint-Oedenrode. Een landschap dat nooit verveelt en in elk jaargetijde weer zijn eigen charmes heeft. Omdat de naderende winter zich toch al wel liet voelen, ging de warme soep op de wagenrust er wel in. En slechts een enkeling verkoos het terras van de caférust in pittoresk Liempde.

Met rook uit de oren de steile hellingen over

De voorspellingen voor het weer tijdens ons clubweekend waren niet gunstig, maar toch zag het er op zaterdag 25 september niet onaardig uit. Met drie busjes en een personenauto vertrokken we omstreeks acht uur vanaf carpoolplaats Leenderheide richting het Limburgse.

Bij de Roevenpeel vond nog een chauffeursruil plaats en toen was alles gereed voor de echte tocht van een paar honderd kilometer. Mirjam moest helaas verstek laten gaan, omdat er juist die ochtend een stel ongenode gasten haar huisje probeerde binnen te komen. Gelukkig bleef het bij een mislukte poging en bleef zo de computer met het OLAT Nieuws voor oktober gespaard. De schrik zal er echter wel goed hebben ingezeten.

De reis verloopt voorspoedig en er blijkt zelfs nog wat tijd om enkele extra rondjes door de mooiste dalen van Luxemburg te maken. Die prachtige uitzichtpunten en vergezichten nemen ze ons niet meer af.

Stokken meebrengen

Toon heeft in zijn inleidend schrijven gemeld, dat de stokken vandaag en morgen zeker nodig zullen zijn. Maar Toon schrijft wel eens meer iets wat wij later met een korreltje zout moeten nemen. Het rondreisje door de heuvels doet ditmaal echter het ergste vermoeden.

Tegen de tijd dat we echt moe beginnen te worden van het turen in de verte, daagt de richtingaanduiding naar startlocatie 'Tintsmillen' op, maar er wordt besloten eerst even een pauze in te lassen en die kans doet zich voor in het plaatsje Heinerscheid, waar een prachtige accommodatie gelegenheid biedt om even de benen te strekken. De inmiddels uitgedeelde plattegronden met beschrijving worden nog eens goed bekeken en de leiding besluit om toch maar een eindje verder op het parkoers op pad te gaan. Dat wordt dan bij Dasburg Port.

Bedenkingen

Een groepje afgetrainde jongelui kan bijna niet meer wachten van ongeduld om het klusje even te gaan klaren. Ik heb echter zo mijn bedenkingen en die worden sterk ondersteund door Toon en Jan, die destijds de tocht hebben voorgelopen.

Ik ben dan ook blij dat Othmar aan

Dini belooft om mij vandaag te vergezellen en dat wij pas een eindje verder op het parkoers zullen instappen! Niet dat het echt zoveel zou uitmaken, maar de bedoelingen waren goed.

Bij een bruggetje in Rodershausen is het dan eindelijk zover en beklimmen Othmar, Simon, Truus en ik het eerste heuveltje: De Richtberg.

Na een minuut of tien begin ik me af te vragen of we misschien het verkeerde paadje zijn ingeslagen. Ik durf het stij-

gingspercentage niet te schatten; jullie zouden het misschien niet willen geloven. Er blijkt wel een ronde sinaasappel op de bomen te staan, dus we hebben toch de goeie richting. 'Het is nogal steil', is de algemene bewoording van de beschrijving..

Dan ineens een geasfalteerd pad dat we gaan volgen, weliswaar in stijgende lijn, maar je hebt tenminste een stevige ondergrond.

Snakken naar adem

Wij bereiken een hoogvlakte met breed uitzicht. Het geluk is echter van korte duur. Na een paar foto's schieten, gaan we weer een volgende beboste helling tegemoet. Deze is echt om u tegen te zeggen. Het gaat hier zigzag naar boven en daarbij moet je dan ook nog letten op uitstekende wortels. Soms moeten we nog even om een uitstekende rots heen om verder te kunnen.

Othmar is een volleerd bergbeklimmer en hij brengt mij wat technieken bij om deze klus zo goed mogelijk te kunnen klaren. Naar adem snakkend luister ik naar zijn uitleg en al doende probeer ik ook zo diep mogelijk in te ademen en als het ware gelijke tred te houden met de ademhaling. Inderdaad, het werkt. Nou ja, telkens zo'n minuut of drie, vier...!

De diepte in

Dan begint de afdaling in de diepe vallei waaruit we een tijd geleden naar boven zijn geklauterd. Bij het dalen moet je de stokken niet te ver voor je uit zetten en de lengte aanpassen. Anders ga je voorover de diepte in. Bij het bestijgen van hindernissen de stokken

naast je planten ter ondersteuning van de stap. Kijk, allemaal technieken die het wandelen kunnen veraangenamen.

Wel vijf keer zo zwaar

Wij worden ingehaald door de vroege starters. Dat gaat met een behoorlijk vaartje en allemaal achter elkaar aan naar beneden. Na een kwartiertje dalen is de klus ook door ons geklaard. Goed en wel beneden op de weg, die langs de rivier de Our loopt en daarmee ook de grens met Duitsland en Luxemburg markeert, gaan we weer de hoogte in...

Was de eerste beklimming al een poging om het voorgoed af te leren, deze helling is zeker vijf keer zo zwaar. Nu geen momenten meer om op adem te komen. Het gaat met korte stukjes, die niet langer zijn dan 25 meter, zigzaggend de hoogte in. Telkens om een of andere uitstekende rotspunt heen. Soms is het pad niet meer dan wat uitgehakte trappen. Gelukkig kun je je regelmatig optrekken aan een boom of stevige rotspunt. Met wandelen heeft het in ieder geval niets van doen.

Knikkende knieën

Dat dit een echt stuk GR5 is bewijst de vermelding dat we nu op een traject zitten dat tevens deel uitmaakt van het Europese wandelpad E3, dat loopt van de Atlantische Oceaan tot in Bohemen.

Dit stukje betreft dan 150 km. Dat doe je dan even op een gewone zaterdagmiddag tijdens een clubweekend in gezelschap van Othmar, een ervaren globetrotter. Ter lering en vermaak: een cursus bewegen voor ouderen is wat anders.

Even hebben ze ook aan de schoonheid van de natuur gedacht. Ze konden er ook niet omheen: Wij zijn aangekomen bij de Belvédère van Geislay. In de rotswand is een klein plateau uitgehakt. We staan hoog boven in de vallei met knikkende knieën en genieten van een ongelooflijk mooi uitzicht over het Duits-Luxemburgs Natuurpark. Beneden vormt de meanderende Our de landsgrens tussen het Groothertogdom en de Bondsrepubliek.

Anneriet heeft ons ondertussen ook ingehaald en die ziet haar kans schoon om even verderop, gezeten tegen een boomstam, te genieten van een heerlijk peukje. Bij mij slaat er de rook ook uit, maar dan uit de oren.

'Horizontaal dalen'

We gaan nog even wat hoger en ronden dan de bergwand. Het bos is plotseling verdwenen achter de heuvel. Wij gaan weer afdalen. Gelukkig gaat dat hier geleidelijk aan van plateau naar plateau. Internationaal noemen ze dat horizontaal dalen.

We worden ook met rust gelaten en

op ons gemak naderen we het eerste plaatsje op de route. Het gaat wel gewoon langs de verkeersweg, maar een kniesoor die zich daar aan stoort.

Het plaatsje heet Obereisenbach en het ligt zo'n 300 meter boven de zeespiegel. Het eerste wat we zien is een klein wit geschilderd kapelletje dat stamt uit 1691 en aan de gemeenschap is geschonken door de familie Lieners. Het kerkje wordt aan weerszijden geflankeerd door een café en een pension.

De weg loopt er in een grote bocht aan voorbij en ons sinaasappeltje sommeert ons achter het pension om een graspad op te gaan. Het pad stijgt geleidelijk tot boven de huizen. Dan gaat het weer het bos in, tenminste zo ver dat hier mogelijk is. Nog niet zo lang geleden moet er een windhoos hebben huisgehouden want er staat bijna geen boom meer overeind. We klauteren over de stammen heen of gaan er met gevaar voor eigen leven langsheen.

Waarschuwing

Als eindelijk de ravage voorbij is, doemt het volgende gevaar op. Dit is geen afdaling meer, maar een afgrond. Simon en Truus die zo'n tweehonderd meter onder ons zitten, roepen naar boven dat het 'geen doen' is.

Wij accepteren deze waarschuwing en gaan door de ravage terug naar boven. Daar komen ook juist Carien en Berrie

aankuieren. We besluiten om het dorp heen te wandelen, er is trouwens geen andere keuze. In Untereisenbach gaan we nog bijna in de fout, maar gelukkig is Berrie bij de pinken. Die heeft door dat we nu tegen de route in wandelen, omdat we daarboven van de route zijn afgeweken. Zo heeft iedereen zijn verdiensten!

In Untereisenbach volgen wij de stijgende dorpsstraat en worden weldra de rimboe ingestuurd. Dacht ik nog even dat het klimmen erop zat voor vandaag... Maar niets wordt deze moede wandelaar onthouden. Het gaat weer naar boven. Eigenlijk niets interessants, want je kunt het met goed fatsoen geen berghelling noemen. Het is alleen een klimmend pad door struikgewas dat omhoog gaat en nog een soort karrenspoor ook. Het wordt een lijdensweg zonder einde.

Gedaan voor vandaag

De fut is eruit. Maar we komen boven en wel op hetzelfde pad dat we lageregelegen als dorpsstraat hebben verlaten. Wij gaan deze stijgende weg volgen richting Wahlhausen. Volgens Othmar is het nog nauwelijks vijfhonderd meter naar het dorp. Hij kan de weg wel weten in Nepal, maar hier aan de boorden van de Our is het toch andere koek. Op dit eindeloos glooiende pad lopen de benen langzaam vol en is het gedaan voor vandaag.

Als Jan en Simon komen aanrijden, besluit Othmar om de resterende duizend meter toch te voet af te leggen. Wij krijgen applaus in het kroegje en het zou nog gezellig geworden zijn, ware het niet dat men in Vianden op onze komst rekende.

In de jeugdherberg worden de kamers verdeeld. Veel keuze is er niet. Het zijn van die stapelbedjes, dat wordt dus een knusse troep. We hebben bewondering voor de dame die het avondeten verzorgt. Het smaakt voortreffelijk en er is voldoende.

De liefhebbers gaan nog even het stadje verkennen, waar het feodale kasteel dat tot voor kort nog behoorde aan het Huis van Oranje Nassau, als verlicht sprookjesobject imponeert in het duister. Het wordt niet laat die avond. En de geluiden van de nacht geven daarna invulling aan de momenten dat je even bij je positieven bent.

De ochtend kondigt zich dan al rap aan. Ik laat anderen rustig voorgaan, want het is dringen met de tassen die her en der verspreid staan. Het ontbijt is rijk voorzien en niemand hoeft te kort te komen.

In mist gehuld

We hebben al buiten gekeken, voor zover dat mogelijk is. De berghellingen zijn in de mist gehuld. Er valt een druilerige regen, het is hooguit 6 graden en dat zal vandaag niet veel anders worden. Ik heb al wel de wandelschoenen aangetrokken, maar weet voor me zelf dat ik vandaag de uitdaging niet aanga. Het is te gevaarlijk op de gladde hellingen met dezelfde hoogteverschillen als gisteren.

Tegen negen uur verlaten we de jeugdherberg en vertrekken naar Wahlhausen, waar gisteren de trip stopte. Bij een boerderij stapt iedereen uit, de grijze, natte omgeving tegemoet.

Even wat op en neer gerij om de busjes voor straks in goede positie te brengen en dan met een kleine groep naar het punt waar vanmiddag de soep wordt opgediend. Terwijl onze wandelaars steeds het sinaasappeltje als markeringsteken volgen langs de Our, via de brug van Gemünd en over stijgende rotspunten en andere ongemakken richting Stolzenbourg, wordt door

Toon en Jan als volleerde koksmatjes de lekkerste soep gebrouwen. Voor Dini staat de pollepel al klaar in het soeptentje. Een heerlijk muziekje vanaf de Oostenrijkse Almen verhoogt de sfeer.

Na diverse schuifpartijen hebben de eerste wandelaars inmiddels een friet-huisje bereikt, vlakbij het imposante stuwmeer op een heuvel met de trotse naam Mont Saint-Nicolas. Even verderop, in een steile afdaling over een geasfalteerd pad, wachten wij hen op.

De groepjes liggen hooguit een half uurtje uit elkaar. Het kan liggen aan de conditie, het friettentje of het cafeetje daar vlakbij. Je moet iets doen om het gezellig te houden; zeker hier hoog in wolken en bijna van alles verlaten – behalve dan van de schoonheid om ons heen.

Wij hebben positie gekozen op een plek die zo'n honderdvijftig jaar geleden geliefd was bij Victor Hugo, een Franse dichter, schrijver en politiek dissident. Om die reden verbleef hij hier regelmatig in de omgeving van Vianden en was als het ware daarmee de grondlegger van dit traject op de GR5.

Ver beneden ons in het dal zien wij de meanderende Our die om het schiereiland Bivels heen stroomt. Daarachter rijzen de steile heuvels weer op, waar doorheen het pad straks een spoor zal volgen richting Vianden.

Tijdens deze overpeinzingen is de romantische muziek ongemerkt gestopt. Hoe kan dat nou? Simpel natuurlijk, de stroom is eruit gelopen terwijl het wagentje op de alm mooie klanken produceerde. Dat wordt straks te voet naar Son...

Gelukkig ligt er nog ergens een touw-

tje in de auto en heeft Jan wat gecondenseerde diesel op voorraad. Het klusje is in een mum geklaard. En daar komen de eerste wandelaars al aan. Ze genieten van de soep, maar lang rusten hoeft niet; het eindpunt komt in zicht. Toch blijkt het laatste stukje nog pittig te zijn. Het weer is gelukkig een beetje opgeklaard en soms komt zelfs het zonnetje erbij. Hoger dan 8 graden komt de temperatuur echter niet. Af en toe lopen we nog een eindje om onze wandelaars tegemoet te gaan. Toon heeft wel geluk, maar ik tref alleen wandelaars op de route die een ommetje maken van het IVV. Sommigen zijn wonderlijk uitgedost, weer anderen met *poles*, en zelfs een drafje schijnt te mogen.

Tegen drie uur ontbreekt alleen Anneriet. We breken het soeptentje op en rijden haar tegemoet. Ze is trouwens vlak in de buurt en even wachten had ook wel gekund.

Toch laat ze zich overhalen om in te stappen, en zo komt er een eind aan deze weekendwandeling in het hoogland, afgewisseld met dalen in het prachtige Luxemburgse landschap.

Toeristische rijtoer

De samenkomst is in het centrum van Vianden, hotel Belle-View; waarvandaan we om omstreeks vier uur weer huiswaarts keren. Het unieke aan dit hotel is dat het ecologisch wordt verwarmd via zonne-energie en warmteterugwin-

ning uit de koelcellen en in de winter uit houtsnippers. Aan het hoofd van dit keurige verblijf staat natuurlijk een pure Fries.

De keus van Dini is om via een toeristische rijtour door het Duitse gedeelte van het Luxemburg-Duitse Natuurpark richting België terug te rijden. Goed zeven uur zijn we weer thuis en kunnen we terug zien op een zwaar, maar geslaagd wandelweekend. En zoals bij zoveel dingen, was dit een mooi lesje voor de toekomst.

Als altijd treffen wij elkaar hopelijk weer op andere wandelpaden.

-Ad van Asten-

Foto's Othmar Glänzer & Ad van Asten

LPS - CLUBKAMPIOENSCHAP

Tussenstand per 2 oktober 2010

1	Wim van Cappelle	14075	24
2	Martien v Achterberg	13455	24
3	Jan Dinnissen	12515	25
4	Hans Pranger	11640	24
5	1 Hanny Klumpkens	11230	24
6	Ernst Westerhoff	10265	21
7	Mart Douven	9740	22
8	Gerrit Arfman	8820	19
9	Wilko v Nieuwenhuyzen	7225	14
10	Hugo Prinsen	6920	15
11	Ton de Jong	6735	14
12	Koos van der Maden	6260	16
13	Pieter Boots	6220	16
14	Joop Smies	6165	17
15	Marcelino Sobczak	5755	6
	Ton Seetsen	5755	15
17	Henk Vink	5620	15
18	2 Coby Visser	5370	14
19	Peter van den Brink	5180	12
20	Nico van Hassel	5140	13
21	Eric-jan van Oorschot	4830	10
22	Rini Welten	4680	13
23	Frank Marchand	4605	11
24	Gerard Meeuws	4570	12
25	3 Nicole Nacken	4335	10
26	Jelte van der Zee	4310	11
27	4 Rinda Scheltens	4305	10
28	5 Anita Pepers	4225	12
29	Huub Raijmakers	4215	8
	6 Connie Raijmakers	4215	8
31	Rob Keetlaer	3950	10
32	Dirk Donders	3929	10
33	Cor vd Heijden	3795	7
34	Hans van Heeswijk	3770	9
35	Bernard Oude Nijhuis	3620	9
36	Rolf Craanen	3615	10
37	Rino Hamelink	3520	8
38	7 Riet Emans	3500	7
39	Roel van der Wijst	3470	10
40	Jan Asselberghs	3260	6
41	Rob van Stuivenberg	3080	7
42	Frits Mennen	3030	6
43	Cees Gutteling	2870	7

Boetje en Ernst (links) en Huub (4^e van rechts) op weg van Nijmegen naar Rotterdam, een tocht van 160 km.

Deze foto komt van de site van RWV. Zijn er ook OLAT-leden die foto's hebben gemaakt van deze of andere tochten en wedstrijden? Stuur ze ons toe!

44	Rik Weverbergh	2675	6
45	Boetje Huliselan	2560	4
46	Claude Herman	2430	4
47	8 Mariette de Zeeuw	2160	6
48	Bert Timmermans	2125	4
49	Co Tops	2100	5
50	Klaas Bakker	2090	5
5	9 Tiny van Alphen	2050	5
52	Peter Rijkers	1880	5
53	Paul Canters	1835	3
54	Evert v Ampting	1800	5
55	Theo Klanke	1790	4
56	Gerrit van Haandel	1655	3
57	Servee Derks	1640	2
58	Wim vd Wittenboer	1530	4
59	10 Anja van Kempen	1460	4
60	Adri vd Graaff	1440	4
61	Bart Lutke Schipholt	1430	2
62	11 Ineke Pijnenburg	1405	4
63	12 Henny van de Haring	1370	4
64	Jan van Boerdonk	1330	3
	Hans van Ginkel	1330	3
66	13 Ria Bens	1320	4
67	Ad Verbakel	1305	3
68	Henri Floor	1220	4
69	Sjef Koolen	1215	3
70	14 Jo van Heugten	1210	3
71	Willy Timmermans	1200	3
	Marco v Heel	1200	2

73	Jan vd Hurk	1195	2
74	Cor Hermsen	1145	2
75	15 Lies Wesseling	1070	3
	Theo Martens	1070	3
77	Dennis van Reeden	1025	2
78	Wim van Gemert	940	2
79	Paul Koks	920	3
80	Erik Dikken	855	2
	16 Isis la Croix	855	2
82	17 Marie-Paule Vandenabeele	820	1
83	Michel v Krimpen	760	2
84	Jan Vogelsangs	750	1
85	18 Annie Beekmans	720	2
	18 Jolanda Meeuwsen	720	2
	18 Anneriet Janssen	720	2
	18 Mirelle vd Oetelaar	720	2
	18 Monique Barten	720	2
	Jan van de Sande	720	2
	Richard Klein Bennink	720	2
	Theo Gijzen	720	2
	Jannet v Kleeff	720	2
94	24 Jet vd Berselaar	710	2
	Ger Naber	710	2
	24 Maria vd Berg	710	2
97	26 Mariet Douven	660	2
98	Frank Geubbel	610	1
99	27 Jeannette v Boerdonk	580	1
	Kees Punselie	580	1
101	Frances Rouppe vd Voort	550	2
	Adrie Toonen	550	2
103	28 Sjan v Roosmalen	535	1
104	Ted Liebrechts	385	1
105	Jo van den Akker	360	1
	Wim Baken	360	1
	Henk Klinkhamer	360	1
	Fred Fisser	360	1
	Jos Raaijmakers	360	1
	Rinus Ars	360	1
	Dirk Belder	360	1
	Gerrit Legierse	360	1
	Bram Stelling	360	1
	Theo Tromp	360	1
	Arie Evegroen	360	1
29	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
	Peter vd Ven	360	1
	Louis Vernie	360	1
	Hans van Grol	360	1
29	Riekie Arfman-v.Gameren	360	1
29	Janny den Braber	360	1
122	Paul Röhner	350	1
32	Jeanne v Roosmalen	350	1
	Ton van Dijk	350	1
32	Rian Lacet	350	1
32	Ans vd Oetelaar	350	1
127	35 Carry Ombelet	345	4
128	Ben Duin	340	1
129	Onne vd Kraan	225	1
130	Antoon Asveld	100	1
131	36 Mirjam Kies	65	1

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

Datum	Startplaats	Soort/Org.	Afstanden	Beloning/Bonus
29/30 okt	Bocholtz	Nacht van Bocholtz	110-100 km	460-430
06 nov	Amerongen	Maarten Luthertocht	60 km (2x lus)	250
07 nov	Rotterdam	Winterserie RWV	5 & 10 km	schema
21 nov	Rotterdam	Winterserie RWV	5 & 10 km	schema
05 dec	Rotterdam	Winterserie RWV	4 & 10 km	schema

LET OP: Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich –bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht – bij **Ad van Asten**: tel. 0499-473767 of per mail: a.asten1@chello.nl

TILBURG: MARCELINO WINT NK 50 KM VOOR MANNEN

Marcelino Sobczak is in Tilburg Nederlands Kampioen geworden op de 50 km snelwandelen voor mannen. De wedstrijd werd op 3 oktober afgewerkt op de wielersbaan van TWC Peijnenburg. Het was een zonnige dag en ongewoon warm voor de tijd van het jaar: ruim 20 graden. „De scheidsrechters vonden het geweldig, maar wij niet”, aldus Boetje Huliselan, die op dit onderdeel als enige de OLAT-eer hoog hield. Daarbij stond er ook nog eens een straffe wind.

Die omstandigheden hebben bijna alle deelnemers behoorlijk parten gespeeld. Marcelino kwam na iets meer dan 5 uur over de finish en noteerde ongeveer een half uur meer dan we van hem gewend zijn. De eindtijden van de rest waren evenmin om over naar huis te schrijven.

Na het startschot om 11:00 uur was Marcelino als eerste er van door. Na circa 25 km viel achter hem Theo Koenis (De LAT) uit met een hamstringblessure. Nog eens zo'n 5 km verder hield ook Fred Röhner het voor gezien; hij kon het onder deze omstandigheden niet meer bolwerken.

Boetje Huliselan was gestart ondanks zijn liesblessure. Die begon zoals verwacht na 10 km al op te spelen, maar hij wilde toch niet zo snel opgeven. Nadat Theo en Fred waren uitgevallen vond hij stoppen helemaal geen optie meer, omdat er anders wel erg weinig deelnemers zouden overblijven. Voor het NK 50 km hadden zich maar zeven snelwandelaars ingeschreven. Hoewel hij niet meer voluit kon lopen en soms zelfs even stil moest staan, was Boetje vastbesloten de race uit te lopen. „Dat was erg afzien”, vertelde hij na afloop. Aan de finish, die hij met ruim een kwartier afstand op zijn voorganger passeerde, werd hij beloond met een ovatie van scheidsrechters en publiek; zij hadden van de omroeper al gehoord hoe de vork in de steel zat.

NK 10 km snelwandelen voor vrouwen, 3 okt. 2010 in Tilburg

	Naam	Geb.	Land	Club	5 km	10 km	
1	Colin Versteeg	95	NL	RWV	28:38	56:51	
2	Jacques van Bremen	84	NL	RWV	28:51	59:37	
3	Myriam Nicolas	63	B	BBS	29:47	1:01:33	
4	Dennis van Reeden	89	NL	OLAT	30:46	1:03:14	
1	5	Liesbeth van Leeuwen	88	NL	Phoenix	30:46	1:03:15
2	7	Sandra Maas	85	NL	RWV	31:57	1:04:00
3	10	Marleen Radder	51	NL	RWV	31:37	1:05:39
4	17	Yvonne Grootswagers	78	NL	DAK	34:05	1:08:20
5	19	Remke Rutgers	72	NL	de LAT	34:05	1:08:46
6	20	Loes van Bremen	86	NL	RWV	34:50	1:11:29
7	22	Carry Ombelet	71	NL	OLAT	39:28	1:20:05

Ned. kampioenschap snelwandelen 50 km voor mannen, 3 okt. 2010 in Tilburg. Org: RWV & Hart van Brabant

	Naam	Geb.	Land	Club	5 km	10 km	15 km	20 km	25 km	30 km	35 km	40 km	45 km	50 km
1	Marcelino Sobczak	68	NL	Unitas *)	26:44	53:52	1:22:00	1:49:53	2:19:42	2:48:37	3:20:10	3:50:40	4:25:58	5:01:51
2	Frank vd Gulik	77	NL	de LAT	31:54	1:03:30	1:35:03	2:05:52	2:36:35	3:07:06	3:38:10	4:11:14	4:44:47	5:21:25
3	Frans Leijtens	76	NL	RWV	31:54	1:03:30	1:35:12	2:07:03	2:40:19	3:14:23	3:49:40	4:25:57	5:03:03	5:41:45
4	Rob Frielink	46	NL	RWV	32:06	1:04:20	1:37:03	2:10:23	2:45:08	3:20:00	3:54:41	4:30:42	5:07:14	5:43:56
5	Boetje Huliselan	55	NL	OLAT	32:12	1:05:09	1:41:30	2:16:49	2:54:06	3:30:35	4:08:52	4:45:54	5:23:36	6:01:22
-	Fred Röhner	50	NL	Unitas	32:22	1:06:30	1:42:00	2:18:53	2:58:26	DNF				
-	Theo Koenis	51	NL	de LAT	29:06	58:30	1:28:43	1:59:07	DNF					

*) ook lid van OLAT

Liesbeth laat zich op het NK 10 km voor dames vergezellen door Dennis.

Foto rechts: de start van het NK 50 km voor mannen. In de voorste linie Marcelino, Boetje, Frank en Frans.

Als tweede en derde eindigden respectievelijk Frank van der Gulik (De LAT) en Frans Leijtens (RWV). De laatste had zoveel van zichzelf gevergd om nummer vier voor te blijven, dat hij meteen even moest gaan liggen.

LIESBETH VAN LEEUWEN SNELSTE VROUW OP NK 10 KM

Bij het NK snelwandelen voor dames was de opkomst met zeven deelnemers juist beter dan anders. Hier liep voor OLAT Carry Ombelet mee. Zij werkte de 10 km op haar eigen niveau goed af. Zoals verwacht ging het goud naar Liesbeth van Leeuwen (Phoenix), die momenteel verreweg de beste Nederlandse loopster is. Op slechts 45 seconden werd Sandra Maas (RWV) verrassend tweede. Zij was de enige die profijt had van de weersomstandigheden, omdat zij juist beter presteert als het warm is. De derde plaats zal voor de ervaren Marleen Radder (ook RWV) teleurstellend geweest zijn.

De dames lieten zich op hun NK 10 km vergezellen door een grote groep mannen, voor wie dit een gewone wedstrijd was. Dennis van Reeden (OLAT) trok samen op met Liesbeth van Leeuwen; zij kwamen tegelijk over de finish.

20 KM-WEDSTRIJD

Dan werd er in het Tilburgse ook nog een 20 km-wedstrijd voor mannen afgewerkt. Het deelnemersveld bestond hier voor ruim de helft uit buitenlandse atleten.

OLAT-leden Martien van Achterberg en Klaas Bakker hadden zich op deze afstand ingeschreven als prestatieloper. Martien ging voortvarend van start, misschien iets te snel zelfs want in de tweede helft moest hij flink inleveren. Ook Klaas Bakker kon alleen in de eerste 10 km het tempo goed vasthouden en zakte daarna terug.

-Mirjam Kies, m.m.v. Boetje Huliselan-

Boetje: waar blijven al die andere snelwandelaars nou?

Boetje Huliselan vindt het jammer dat er maar zo weinig atleten meedoen aan de open nationale kampioenschappen snelwandelen. Volgens hem zijn er in ons land genoeg talentvolle lopers, maar bij een NK zie je ze niet. Hij vermoedt dat zij denken: 'als ik geen kans heb op een podiumplek kan ik net zo goed wegblijven'.

Zelf ziet hij dat anders: „Kijk naar mij, als het om een podiumplek gaat heb ik hier natuurlijk niks te zoeken. Als veteraan moet ik het altijd opnemen tegen die jonge gastjes, want op een open NK heb je geen aparte leeftijdsklassen zoals bij NK Masters wedstrijden. Maar je kunt het ook doen voor je sport, en dat is wat voor mij telt.“

LONG DISTANCE WALKERS

Stand per 28 september 2010

Long Distance Walker:

136	Rinus Meijers	
137	Gerrit Arfman	OLAT

Super Long Distance Walkers

104	Wennie van Beek	
105	Gerrit Arfman	OLAT
106	Wilko van Nieuwenhuyzen	OLAT
107	Piet Hage	

Master Long Distance Walker

089	Sybe Syds de Jong	
090	Coert Peeters	
091	Gerrit Arfman	OLAT

25x Long Distance Walker

040	Wil Stijnen	
041	Jan Dinnissen	OLAT

40x Long Distance Walker

026	Ties van den Berg	
-----	-------------------	--

50x Long Distance Walker

017	Ties van den Berg	
-----	-------------------	--

Snelwandelwedstrijd, 3 okt. in Tilburg. Org: RWV & Hart van Brabant

Mannen 20 km	Geb.	Land	Club	5 km	10 km	15 km	20 km
1 M. Holtermann	81	D	Aachen	25:19	51:13	1:18:06	1:44:58
2 Malte Strunk	73	D	Aachen	25:34	51:40	1:18:58	1:47:20
3 H. Fröhlingdorf	60	D	Wuppertal	27:04	55:10	1:24:48	1:55:34
4 Wilfried v Bremen	87	NL	RWV	29:06	58:48	1:28:51	1:59:37
5 Ulrich Brämer	67	D	Aachen	29:04	58:14	1:30:06	2:03:19
6 E.H. Shillabeer	39	GBR	Ilford	30:23	1:01:00	1:31:55	2:03:27
7 Peter Schumm	42	D	Aachen	30:24	1:00:30	1:31:34	2:03:43
8 André v Slooten	78	NL	RWV	30:55	1:01:08	1:32:19	2:05:44
9 Jan Netten	68	NL	DAK	32:03	1:05:42	1:41:27	2:18:43
10 Peter Slevogt	54	D	Aachen	34:52	1:10:28	1:46:36	2:23:34
12 Emmanuel Tardi	67	F	Longjumeau	34:27	1:15:01	1:53:44	2:32:52
P Martien v Achterberg	43	NL	OLAT	34:48	1:10:38	1:48:08	2:28:15
P Klaas Bakker	37	NL	OLAT	38:04	1:15:56	1:53:47	2:35:19

DRIELUIK SNELWANDELEN RWV

De derde editie van het Drieluik snelwandelen op 25 september in Reeuwijk was een overwegend Rotterdamse aangelegenheid. De winst van Jacques van Bremen was hier niet genoeg om ook in de einduitslag te schitteren. Ron Timmermans, die in Reeuwijk juist wat achterop bleef, ging tenslotte toch met het goud naar huis. Bij de vrouwen betraden Loes van Bremen en Hermien Teske het strijdperk van 3000 m. Loes werd eerste in de categorie Senioren en Hermien in de masterklasse V60. Zij mocht ook de eerste prijs voor het gehele Drieluik in ontvangst nemen.

Uitslag 3e wedstrijd Drieluik RWV, 25 sept. 2010 te Reeuwijk

5000 m snelwandelen

Naam	Cat:	Club	5000m
1 Jacques van Bremen	Msen	RWV	23:59:6
2 Marcel Bunschoten	Msen	LAT	26:40:5
3 André van Slooten	Msen	RWV	26:58:1
4 Wilfried van Bremen	Msen	RWV	28:16:2
5 Colin Versteeg	JC	RWV	28:16:5
6 Ron Timmermans	Msen	RWV	28:49:3
7 Peter Van Hove	Msen	ACHL	29:49:6
8 Gerrit Riezebos	M50	RWV	31:36:9
9 Ad van Oijen	M65	Weert	32:20:3
10 Bauke te Nijenhuis	M70	RWV	33:37:7
11 Nico Schroten	M75	RWV	34:41:1

Einduitslag 2010	Cat.	13/5	27/6	25/9	Totaal
1 Ron Timmermans	Msen	27:51:3	28:02:6	28:49:3	1:24:43:2
2 Peter Van Hove	Msen	30:05:3	33:34:5	29:49:6	1:33:29:1
4 Bauke te Nijenhuis	M70	33:19:8	34:08:3	33:37:7	1:41:05:8

Einduitslag Drieluik 3000 m

1 Hermien Teske (RWV)	V60	27.28.1	28.14.9	28.16.8	1.23.59.8
-----------------------	-----	---------	---------	---------	-----------

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Informatie
07 nov	Rotterdam	Winterserie RWV, 5 & 10 km snelwandelen
14 nov	Rotterdam	idem
05 dec	Rotterdam	idem

De 'Hundred' van 2010, ruiger dan ooit

De 'Hundred' is een jaarlijkse tocht van 100 mijl van de Long Distance Walking Association LDWA, ieder jaar op een andere plaats in Groot-Britannië. De route is altijd ruig, heuvelachtig en niet gepijld. De wandelaars krijgen wel een uitgebreide routebeschrijving mee, en dit jaar is voor het eerst een complete GPS-route op internet gezet.

Connie en Huub Raijmakers zijn echte 'Hundred'-fans en ook gek op Schotland. Hun verslag bereikte de redactie al maanden geleden, maar telkens was er wel iets anders waardoor dit verhaal op de plank bleef liggen. In deze wat stillere periode is er eindelijk ruimte voor de belevenissen van onze twee lange-afstands cracks.

Heart of Scotland 100, a challenge oftewel een uitdaging!

Schotland is prachtig, maar... dat zagen we niet altijd bij de Heart of Scotland 100, in het voorjaar van 2010. Deze keer was de 'Hundred' wel erg zwaar.

Met ruim vijfhonderd lopers –wandelaars en hardlopers– vertrekken we om 10 uur zaterdagmorgen voor die 100 mijl, die dit jaar 105 mijl zal zijn. Er starten dit jaar wat meer Nederlanders dan alleen Willy Heij (die voor de vijftiende maal meeloopt) en wij met twee jaar ervaring. Eén van de Nederlandse debutanten is Renée Vroom, ook een OLAT-lid. We hebben tot maandagmorgen 10 uur de tijd, maar we hopen net als de vorige keren zondag voor de nacht terug te zijn.

Dunbevolkt

Met een stevige klim vertrekken we uit het kleine dorpje Dunkeld op weg naar ons eerste checkpoint, een tent die prachtig is gelegen bij het eerste loch (= meer).

Schotland is niet zo dichtbevolkt en daarom zullen tien van de zeventien checkpoints waar je een controleknip, eten en drinken krijgt, in een tent ondergebracht zijn. Normaal gesproken bevinden die checkpoints zich in een village hall, een church hall of een school, maar nu zal het dus deels wat primitiever zijn.

Ieder checkpoint wordt verzorgd door 'local groups' van de LDWA en die doen erg hun best om de wandelaars goed te verzorgen met koffie, thee, limonade, sandwiches, cake, koeken, saucijzenbroodjes, chips, pinda's, chocola, pannenkoeken, enz. Hier krijgen we al leukere saladesandwiches.

Ik kan de route op de GPS uitstekend volgen, maar eigenlijk lopen we vooral achter andere deelnemers aan, die je steeds blijft zien.

De route gaat inmiddels over een smal, hobbelig pad door de heide naar de Village Hall in Kirk Michael. Checkpoint 2 wordt bemand door de Beds, Bucks & Northants Group, een groep uit de omgeving van Londen. Ook hier staan weer volop sandwiches en koek klaar en is er koffie, thee en limonade.

Na Kirk Michael komen we duidelijk in minder bewoond gebied en onze volgende checkpoints zijn dan ook weer in tenten. De verzorging is er niet minder om, steeds is er van alles te eten en te drinken. Jammer genoeg is het gaan regenen, maar gelukkig niet heel erg. Nu gaan we richting het stadje Blair Atholl, waarbij we het laatste stuk

langs de oever van de rivier de Tilt lopen. Checkpoint 5 is in de Church Hall en dat is toch wel prettig, want daar zijn tenminste toiletten! Willy en wij blijven min of meer bij elkaar, maar over de ruigere paden is hij duidelijk sneller.

Spring- en glijwerk

Tijdens onze zesde etappe wordt het donker. Het is nog even goed opletten, want in deze etappe komen we langs een 'self clipping point', waar je zelf een knip in je controlekaart moet maken. Ook is het een beetje zoeken naar een smal glibberig paadje door een buis onder de snelweg naar het volgende checkpoint in een schooltje in Calvine. Daar kan ik mijn lievelingskostje bij het wandelen krijgen: een hotdog! Misschien geen broodje gezond, maar wel lekker.

We dachten dat de volgende etappe een makkie zou zijn, want die gaat over een heel lang fietspad en het zijn vijf regels routebeschrijving. Dat valt tegen, want het begint flink te regenen. Dat is nooit leuk, maar met een headlight is het nog droeviger, want je ziet de regen voortdurend langs je neus vallen.

Het volgende checkpoint is een tent en binnen is alles vochtig. We gaan daarom maar snel door. Gelukkig volgen we nog steeds een verharde weg, maar dan volgt een routewijziging naar checkpoint 8 en dat betekent nogal wat spring- en glijwerk door de hei en de modder. Bij dit checkpoint wordt gecontroleerd of je de verplichte bagage bij je hebt, o.a. kleding, kaart en survival bag. Op zich een goede zaak, maar als je druipend van de regen een mudvolle rugzak moet doorzoeken naar

bepaalde voorwerpen, lijdt je humeur daar wel een beetje onder.

Hoog hek

Gelukkig realiseren we ons niet dat ons nu de twee zwaarste etappes van deze 'Hundred' te wachten staan. We gaan vol goede moed op weg, maar vanaf nu valt het allemaal niet mee: een hoog hek waar je overheen moet klimmen, een smal, ruig pad langs het water en tenslotte een steile helling, bedekt met heide en turf. We zien het self clipping point (waar een groot knipperlicht bij staat!) over het hoofd, want we zijn behoorlijk moe en moeten die turfheiling op.

Het is inmiddels licht en we zien medewandelaars langs een hek naar boven 'kruipen'. Ook wij merken al snel dat omhoog klauteren op natte turf zwaar werk is. De klim is nog veel langer dan we konden zien, want er zit een hoek in het hek. Na een heel lange tijd zijn we boven. Dan volgt een gemakkelijker pad, totdat we een beekje moeten oversteken en daar zijn we niet goed in.

Gelukkig krijgen we een helpende hand van twee Engelse wandelaars die heel wat jonger zijn en toch beter getraind in dit soort zaken. Er volgt nog een steile afdaling en dan eindelijk... de 'breakfast stop', waar ook onze bagage is.

Toch maar verder

We krijgen een Engels ontbijt en dat smaakt prima. Maar we zijn heel moe en vragen ons serieus af of we wel door willen gaan. De informatie over de volgende etappe is wat wisselend en we besluiten om toch maar weer op stap te gaan. Zaklamp en headlight gaan in de

bagage en te laat realiseer ik me dat we die misschien nog nodig kunnen hebben in de tweede nacht.

We gaan nu de helling van de Schiehallion op, waar Huub even wat moeite mee heeft, maar uiteindelijk blijkt dat het daar nog wel meevalt. Maar na de Schiehallion volgt een nauwelijks zichtbaar 'spoor' over de hei naar een punt waar twee beken samenkomen en die je allebei moet oversteken. Gelukkig staan daar 'marshalls', mensen van de organisatie, om ons te helpen, maar het is wel een moeizame oversteek, die natte voeten oplevert.

Klein hutje

Daarna is er geen pad meer, de routebeschrijving is gedetailleerd, maar niet duidelijk en ook de GPS biedt hier weinig steun. Het is een prachtig Schots landschap, dat wel, maar cross-country lopen doet je dat vergeten.

Uiteindelijk zijn we weer op het goede pad en na een lange klim komen we bij het volgende checkpoint: Pheiginn Bothy. 'Bothies' zijn openbare kleine stenen hutjes in afgelegen gebieden. Geen tent dus, maar een klein en laag checkpoint, zodat we daar toch maar snel vertrekken.

Gelukkig blijkt de volgende etappe

naar de Village Hall van Fortingall een verademing: een rustige afdaling, gewoon een pad, soms zelfs een weg en een lekker zonnetje. We worden verwend, kunnen even lekker zitten en er is een toilet.

Warme bonen

Vanaf nu wordt de route gemakkelijker. Etappe 13 naar Aberfeldy is grotendeels een pad langs de rivier de Tay, die ook langs Dunkeld stroomt. Hier is het checkpoint een Scout Hall, waar we warme bonen op toast krijgen met ijs na!

Tot onze verbazing treffen we hier Willy niet. We wachten een poosje, bellen kan niet en dus gaan we maar verder. We hebben immers geen zaklampen meer bij ons en we moeten dus proberen voor het donker binnen zijn.

De route blijft nu redelijk gemakkelijk, want de etappes 14 en 15 volgen grotendeels een fietsroute door het bos, weliswaar een onverhard, maar wel breed pad. De checkpoints 14 en 15 zijn weer in een tent, maar met goed weer is dat geen enkel probleem.

De laatste twee etappes zijn een fluitje van een cent, want etappe 16 gaat, na een behoorlijke afdaling, langs de verharde weg. En de laatste etappe hadden we daags voor de tocht al gelopen. Gelukkig is het nog behoorlijk licht!

We steken de rivier de Tay over, wandelen Dunkeld in en finishen tenslotte na 35 uur en 55 minuten, d.w.z. om 21:55 uur. We zijn blij en tevreden, maar het was wel heel zwaar. We hebben er ruim vier uur langer over gedaan dan vorig jaar!

Pittig

We krijgen een warme maaltijd met een toetje en wachten op Willy, samen met zijn vrouw. Helaas kunnen we hem nog steeds niet bellen, maar een half uur na middernacht arriveert hij. Hij is een stuk verkeerd gelopen en had bovendien nogal last van 'leaning', d.w.z. scheef lopen en dat is erg vermoeiend en vertragend. Maar hij is binnen!

We vragen ons wel af hoe het Renée en haar vrienden is vergaan, want dit was wel een heel pittig debuut voor hen.

Naderhand zien we in de uitslagenlijst, dat ook Renée deze Hundred heeft uitgelopen en dat is onder deze omstandigheden een prachtige prestatie en een felicitatie waard.

-Connie en Huub Raijmakers-

In dertig jaar bijna niets opgeschoten

Al in 1981 ontdekte de wetenschapper **Willy Burgdorfer** de gevaarlijke bacterie die verantwoordelijk is voor de ziekte van Lyme.

We zijn intussen een jaar of dertig verder, en helaas moet vastgesteld worden dat het niet erg opschiet met de bestrijding van deze bij wandelaars gevreesde infectieziekte.

Men weet nog steeds heel weinig af van de boosdoener: de naar zijn ontdekker vernoemde bacterie **Borrelia burgdorferi**, die zich verspreidt via de teek. En die teek maakt de laatste jaren een flinke opmars in onze opgewarmde contreien.

De Borrelia-bacterie veroorzaakt nogal grillige ziektebeelden en kan op vele plekken in het lichaam toeslaan. De typische rode kring rond de plek van de tekenbeet – eigenlijk het enige waarbij je meteen zeker weet dat het mis is – ontwikkelt zich maar bij ongeveer de helft van de patiënten.

Mede daardoor wordt de ziekte van Lyme doorgaans veel te laat herkend. Heel wat patiënten komen er pas na een eindeloze rondgang in het medische circuit achter dat zij toch besmet zijn, ondanks eerdere negatieve testuitslagen. De ziekte is dan vaak al chronisch geworden.

In het tv-programma **TROS Radar** van maandag 18 oktober j.l. waren daarvan enkele schrijnende voorbeelden te zien: jonge mensen die voor het leven zijn getekend. Terwijl dat misschien niet had hoeven.

Op alle fronten blijkt het mis te zijn: behandelaars weten zich geen raad met de uiteenlopende symptomen en stellen dus vaak onjuiste diagnoses. De in Nederland gebruikte testen zijn onbetrouwbaar (terwijl er in het buitenland wel betere testen bestaan). Artsen laten hun patiënten 'los' na een standaard antibioticakuur – als die al wordt voorgeschreven – en mocht de patiënt dan toch nog klachten houden, dan wordt dat niet meer met Lyme in verband gebracht.

Samenhangend onderzoek naar de ziekte van Lyme is in al die jaren nauwelijks gedaan – eerder is gewerkt vanuit een soort kokervisie die de wetenschap niet verder helpt en waarvan de uitkomsten een bron zijn van onenigheid tussen medici. Ook kan men het alsmaar niet eens worden over de eisen waaraan onderzoek en behandeling moeten voldoen.

Het rijksinstituut RIVM (dat moet waken over onze gezondheid) reageerde in **TROS Radar** tamelijk lauwloenen op de aangedragen feiten. Terwijl datzelfde RIVM het aantal besmettingen heeft zien oplopen van 6000 in 1994 tot 22.000 vorig jaar!

Burgerinitiatief van patiëntenvereniging: ruim 70.000 handtekeningen

Ziekte van Lyme eindelijk op agenda Tweede Kamer

Eindelijk gaat de Tweede Kamer zich buigen over de problematiek rond de ziekte van Lyme. Dit tot grote vreugde van de Nederlandse Vereniging voor Lyme-patiënten NVLP, die het Burgerinitiatief hiertoe heeft ontketend.

De vereniging voert al jaren strijd voor meer onderzoek, betrouwbare testmethodes, het bijspijkeren van artsen en het ontwikkelen van een goed en eenduidig behandelprotocol. Ook de voorlichting aan de burgers moet beter. „We hopen dat dit nu het een en ander op gang brengt bij de politiek en bij maatschappelijke organisaties”, zegt NVLP-voorzitter Sybe de Lint.

Dagelijks klachten

De petitie voor behandeling in de Tweede Kamer ging afgelopen voorjaar van start en heeft een overweldigend aantal handtekeningen opgeleverd, bijna 50.000 schriftelijk en ruim 21.000 via internet. Dat zijn er veel meer dan de minimaal 40.000 handtekeningen die wettelijk nodig zijn voor een Burgerinitiatief. Dit geeft wel aan hoezeer het onderwerp leeft bij de bevolking. Bij de NVLP, waar dagelijks klachten binnenkomen van Lyme-patiënten, is men 'zeer verguld' met het positieve

besluit van de Kamercommissie die alle Burgerinitiatieven ook inhoudelijk beoordeelt. Handtekeningen alleen zijn namelijk niet genoeg.

Zoeken naar vaccin

Behalve de hierboven al genoemde punten, streeft de NVLP onder andere ook naar de ontwikkeling van een vaccin in Europees verband en de inrichting van een Lyme expertisecentrum in Nederland. In dat centrum zouden onderzoek naar zowel de bacterie zelf als naar het ziekteverloop en de medische behandeling samengebracht moe-

Heeft u de uitzending van TROS Radar gemist? Kijk dan op www.trosradar.nl. Op de website van het consumentenprogramma is nog meer informatie te vinden, o.a. over enkele Duitse (particuliere) klinieken waar men zich op Lyme kan laten testen en de enige kliniek in Nederland (in Weert) die met soortgelijke testen werkt. Wel een dikke portemonnee meebrengen, want het is allemaal voor eigen rekening.

Verder kan men natuurlijk terecht op de uitgebreide website van de NVLP: www.lymevereniging.nl.

ten worden. Ook wil de NVLP dat er een registratieplicht komt voor de ziekte van Lyme.

Voor een goede onderbouwing van het Burgerinitiatief heeft de NVLP samen met Stichting de Ombudsman vooraf een eigen onderzoek gehouden onder 833 Lyme-patiënten bij wie de ziekte al het chronische stadium heeft bereikt. Daaruit kwam naar voren dat een aanzienlijk percentage van hen tenslotte zijn heil heeft gezocht in het buitenland, voor een test (19%), diagnose (18%) of behandeling (16%).

Een dure grap, want zulke uitstapjes worden over het algemeen niet vergoed door de Nederlandse zorgverzekeraar. Alleen de test kost al gauw 120 euro, meldt TROS Radar dat vorige maand een hele uitzending wijdde aan de Lyme-problematiek (zie hierboven).

Stevige lobby

De NVLP heeft de afgelopen periode al stevig gelobbyd bij Kamerleden. Die gesprekken waren 'hartverwarmend', schrijft de vereniging in haar voorwoord bij de petitie. Maar ja, dat was nog voor het nieuwe kabinet aantrad met zijn bezuinigingsplannen. Het blijft dus nog even spannend.

-MK-

Oude NS-route is het afstoffen waard

Op 21 en 22 september wandelden wij een tweedaagse tocht van de NS. Met de trein reden wij dinsdagochtend naar Ermelo, alwaar de start was van deze wandeltweedaagse 'Leuvenumse beek', over de stuwwallen van de noordelijke Veluwe.

Hoewel er bij het station van Ermelo een paar horeca-uitbaters waren, was geen van hen om 10:15 uur open. We hadden ieder twee halve liter flessen limonade bij ons, dus we konden wel even vooruit.

Parkoerswijziging

We verlieten het station in zuidelijke richting en volgden daarbij de spoorlijn. Aan de rand van Ermelo sloegen we af en liepen de Groevenbeekse heide op. Hier was al de eerste parkoerswijziging. De routebeschrijving week af van de ingetekende route. Wij besloten om de ingetekende route te volgen.

Aan het einde van de Groevenbeekse heide betraden we een bosgebied, behorend bij het landgoed Oud-Groevenbeek. Na een oude watertoren uit 1912 (tegenwoordig een onderkomen voor vleermuizen) kwamen we langs kasteel Oud Groevenbeek. We kruisten de provinciale weg N303 en bevonden ons nu op Landgoed Nieuw Groevenbeek.

De wandeling voerde verder door fraai bosgebied. We kwamen twee dames tegen in een open rijtuig, dat getrokken werd door een paard. Ze hielden bij ons stil om te horen hoe ons pad was, want waar zij vandaan kwamen zat het vol met kuilen. Het vervolg van ons pad bleek inderdaad slechter te zijn, zeker als je daar met een rijtuig doorheen moest.

Hoogste punt

We kwamen uit in buurtschap Drie, het hoogste punt van de omgeving. In het plaatselijke bosrestaurant gingen we achter op het buitenterras zitten. Wij waren hier bepaald niet de enigen. Toen wij koffie bestelden vroegen zij of we er ook wat bij wilden. Dat werd een appelgebakje. Bij nader inzien konden we de letters 'je' wel weglaten, zo groot was het.

Wespen bleken de appeltaart ook lekker te vinden. Een verwijderingspoging resulteerde in het verdrinken van één van de wespen in mijn koffie. We besloten daarop de taart binnen in het restaurant op te eten.

Dopje kwijt

We vervolgden ons pad en kwamen daarop in buurtschap Speuld. Aan de rand van het heideveld van het Houtdorper- en Speulderveld verwisselden we de lange broek voor de korte. Daar-

bij werden mijn horloge en de rubberen beschermdop van mijn wandelstok even op het bankje gelegd. Nadat we de korte broek hadden aangedaan namen we wel het horloge, maar niet de rubberen beschermdop mee.

Op de kruising met de Uddelermeerweg verlieten wij de route en zochten wij ons overnachtingadres op: B&B Heidezicht. Dat was gelegen in Elspeet en ongeveer 2 km verwijderd van onze route. We waren te vroeg en moesten nog een half uur wachten tot de eigenaar kwam aangereden.

Zodra we opgefrist waren liepen we naar het centrum van Elspeet, wat ook nog eens 2 km lopen was. In pannenkoekenrestaurant Het Vergulde Hert dineerden we. Toen we weer terug waren in B&B Heidezicht waren we zo moe, dat we al om 8 uur naar bed gingen.

Prachtige kleurschakeringen

Woensdagochtend maakten wij ons op voor de tweede dag van de NS-wandeling 'Leuvenumse beek'. We hadden heel goed geslapen en konden om 7 uur ontbijten, zodat we al voor 8 uur op pad waren.

Het B&B-adres ligt aan het onverharde gedeelte van de Oude Garderense weg. Na de zandweg volgden we de verharde weg naar de Uddelermeerweg, waar we onze wandelroute oppakten. Omdat ik de vorige dag de aflooprouten niet specifiek had opgemeten met mijn GPS, deed ik dat deze dag wel. Ik kwam op 2,03 km uit.

Bij de start was het nog wat mistig, maar spoedig trok de mist en nevel op. Door de vroege starttijd zorgden de zonnestralen voor prachtige kleurschakeringen. Een hele mooie foto maakte ik langs de Oude Garderense weg.

Gelderse graven

Vanaf het begin van deze dagwandeling liepen we op het landgoed Staverden, dat in de 12^e eeuw in bezit was van de Gelderse graven. Over mooie bospaden werd nu koers gezet naar kasteel Staverden. We kwamen langs een weiland met de beroemde witte pauwen. We troffen wel een LAW-bordje aan met een routewijziging, maar we constateerden niet waar of wat de routewijziging hier was, want de beschrijving

bleef kloppen. We wandelden door het park rondom kasteel Staverden. Na een ijskelder en een theehuis werd het eigenlijke kasteel bereikt. Op de parkeerplaats stonden talrijke auto's ten teken dat het bewoond is of dat er een bedrijf in is gevestigd.

Vanwege het zonnige en rustige weer weerspiegelde het witte kasteel fraai in de omringende slotgracht. Hier werden dan ook meerdere foto's gemaakt.

Voorbij de watermolen uit 1925 verlieten we het kasteelpark. Verderop in het bos kwamen we nog langs een houten gebouw met opschrift 'Ontspanningszaal'. Tijdens de Eerste Wereldoorlog stond dit nog in Harderwijk, waar het dienst deed als interneringskamp voor gevluchte Belgen. Enkele jaren later kocht de kasteelheer het gebouw aan 'tot algemeen nut'. Het verkeert nog grotendeels in de oorspronkelijke staat.

Op Twitter

We kwamen uit op een van de weinige asfaltwegen tijdens deze tocht. Er kwam ons een groep militairen tegemoet gelopen. Snel pakte ik mijn fototoestel en maakte er een foto van. Eén van de militairen hoorden we zeggen: „Straks staan we op Twitter.”

Een poosje later arriveerden we bij

hotel-restaurant De Zwarte Boer, een boerderij annex herberg die stamt uit 1855. Het hotel is recentelijk gerenoveerd en bevat nu zeven slaapkamers. Op hun website hadden we wij de prijzen al bekeken en voor een overnachting vonden we het veel te duur – meer dan het dubbele van wat we in het B&B betaalden. Maar we hadden wel zin in koffie.

Het was 10 minuten voor 10 en officieel gingen ze pas om 10:30 uur open. Maar als we alleen koffie wilden hebben kon dat wel. De koffie smaakte zo goed, dat

we nog een tweede kop namen. De ene dame die daarmee belast was, was echter zo druk met andere zaken, dat het meer dan 20 minuten duurde voor we het tweede kopje kregen.

We vervolgden ons pad. Even liepen we verkeerd. Maar na 100 meter klopte de route niet met de ingetekende route en liepen we terug. Na nog een fraai bosparkeers werd even later een ander exclusief hotel bereikt, te weten hotel Het Roode Koper. Bij dit hotel stond langs ons pad een vrijstaand huis dat er heel mooi uitzag.

Verdwenen NS-tochten nog steeds te vinden op internet

De NS-wandelingen is niet het eeuwige leven beschoren; jaarlijks komen er 4 nieuwe bij en valt eenzelfde aantal ook weer af. Dat betekent dat er geen routebeschrijving meer van te krijgen is. Ook worden ze verwijderd van de websites van de NS en 'ErOpUit'. Bovendien worden afgeschreven routes niet meer onderhouden. Routes van meer recente datum kloppen meestal nog wel, maar na verloop van tijd kunnen stukjes pad worden weggevaagd door nieuwbouw of wegenaanleg.

Wie nu toch zo'n verdwenen route wil wandelen, kan terecht op de **Wandelzoekpagina** op internet. Daar zijn intussen al zo'n 75 oude NS-wandelingen verzameld. De originele routebeschrijvingen kunnen direct vanaf de site gekopieerd en geprint worden. Het verdient aanbeveling meteen even te kijken naar reacties van wandelaars, om te zien waar de route in de praktijk afwijkt van de oude beschrijving.

De Wandelzoekpagina biedt nog meer service: tegen betaling kan men er topografische routekaarten bestellen die opnieuw zijn ingetekend, in een hogere kwaliteit dan de oorspronkelijke NS-kaartjes. Er zijn ook nummertjes bij gezet met verwijzing naar bezienswaardigheden onderweg. Voor regelmatige gebruikers kan het voordelig zijn om een abonnement nemen waarmee ze naar hartelust routekaarten kunnen downloaden.

Ook de hier beschreven tweedaagse NS-wandeling Leuvenumse Beek behoort tot de 'verdwenen' wandelingen maar staat nog wel op de Wandelzoekpagina. Henri Floor had echter een andere bron tot zijn beschikking: het **jubileumgidsje met de 20 mooiste NS-wandelingen** dat is uitgegeven bij het 20-jarige bestaan van dit plezierige fenomeen. Ook hierin staat de ingetekende route een stuk groter afgedrukt dan in de reguliere boekjes van de NS-tochten, meldt Henri.

Van verdwenen tochten die hij van internet haalt, rekt hij de routekaartjes op in het programma Word om ze te verduidelijken. Ook dat is een idee!

Wilde zwijnen

We betraden nu het Leuvenumse bos en even later liepen we ook langs de Leuvenumse beek. Op een gegeven moment lagen er een paar takken over het water en uit die takken waren paddestoelen verrezen, een heel mooi gezicht was dat.

Bij een brug over de beek, nabij De Zandmolen, kwam een eenzame wielrenster aangereden. Ze vroeg ons welke kant wij verder zouden lopen. Toen we de richting aanweezen waar zij vandaan kwam, zei ze heel enthousiast: „Ik heb zojuist wel twintig wilde zwijnen gezien, een paar grote zwijnen met een heleboel jonkies.”

Wij werden uiteraard ook enthousiast.

NIEUWS

2^e KENNEDYMARS WINTERSWIJK MET AANGEPASTE NACHTMARS

Onze leden **Wim van Cappelle** en **Wim Freriks** zitten alweer middenin de organisatie van de 2^e Kennedymars Winterswijk-Arnhem, in het weekend van 18 op 19 februari en daarmee de vroegste op de KM-kalender van 2011. Op de 80 km-afstand kunnen maximaal 200 deelnemers inschrijven. Medio oktober hadden zich al ruim tachtig wandelaars aangemeld, onder wie ook heel wat OLAT-leden.

Behalve de Kennedymars zijn er ook de 40 km nachtmars van Winterswijk naar Doetinchem (start 18 feb. tegelijk met de Kennedymars 23:00-24:00 u) en een 40 km dagtocht van Doetinchem naar Arnhem (start zondag 06:30-08:00 u).

Op basis van de ervaringen van vorig jaar heeft de organisatie LWOG enkele veranderingen doorgevoerd. De belangrijkste is dat de 40 km Nachttocht nu ook in eigen tempo gelopen kan worden. Dat wil zeggen: een wandeltempo tussen de 5,5 en 7,5 km per uur, want de rustposten onderweg blijven natuurlijk niet 'eeuwig' open. Het nachtparkoers is volledig gepijld en deelnemers krijgen een routebeschrijving mee. Lopen in groepsverband kan ook: daar ligt het tempo op 6 km per uur; starttijd in Winterswijk stipt 23:00 uur.

Vorig jaar hadden sommigen zich nogal verkeken op de zwaarte van het parkoers. Die mensen zijn gewaarschuwd: dit jaar blijft het grotendeels hetzelfde. Volgens Wim van Cappelle speelt mee, dat dit de eerste Kennedymars van het nieuwe seizoen is en veel lopers weer op gang moeten komen na de winterstop. Bovendien zijn de nachten in februari nog erg lang. Alleen de snelste lopers zullen de zon zien opkomen tijdens de eerste 40 km naar Doetinchem. En dan zijn er natuurlijk nog de winterse weersomstandigheden.

Alleen voor de Kennedymars is voorinschrijving verplicht. Voor de 40 km-tochten mag men zich desgewenst ook ter plekke aanmelden.

De voorinschrijving verloopt zowel via de website www.lwog.nl als per post (Wim Freriks, Zuilenesstraat 12, 7101 BC Winterswijk) of telefonisch (06-51668828).

Maar toen we ons pad vervolgden, kwamen we spoedig op een splitsing. En die wielrenster was vermoedelijk van het andere pad gekomen dan de richting die wij in moesten, want we hebben geen een wild zwijn gezien.

We dwaalden verder door bosgebied Leuvenhorst en kwamen uiteindelijk bij het Hulshorsterzand. Een informatiebordje stelde ons ervan op de hoogte dat in die omgeving bomen zouden worden gekapt vanwege een aan te leggen ecoduct.

Over een heideveld bereikten we vervolgens een uitzichtpunt. Vanaf hier hadden we een fraaie blik op de zandvlakte waar wij overheen zouden lopen. De zonneschijn zorgde voor een felle weerkaatsing op het witgeel gekleurde zand, waardoor de foto's minder goed gelukt zijn.

Souvenir

Midden op die vlakte stond een 'Monument de Souvenir'. Vanwege het felle licht hadden we het informatiebord dat op ruime afstand ervan was neergezet, niet goed gelezen. Anders hadden we geweten dat dit monument is opgericht bij gelegenheid van de ondertekening van een 'Landschapsakkoord' in 2008. Het monument bestaat uit een machine die een souvenirpenning walst uit

muntjes van vijf eurocent. Op de penning staat een tekst over een favoriet landschap van iemand. In de loop van de tijd komen er steeds andere teksten. Later, toen we ruim voorbij het monument waren gewandeld en op een tweede bord alsnog de informatie lazen, hadden we spijt dat we geen munt in het monument hadden gestopt.

Na de stuifzanden kwamen we langs een slagboom van landgoed Nieuw Groeneveld, meteen gevolgd door een slagboom van het Hulshorsterzand. Daarachter lag het tweede gedeelte van het Hulshorsterzand. Vervolgens kwamen we nog door het gemeentebos van Nunspeet, het Willemsbos en het Hendrikbos.

Hongerig geworden

We bereikten de A1 snelweg en staken deze over. Na nog een bospassage kwamen we op NS-station Nunspeet. We waren best hongerig geworden. We sloten bij het nabijgelegen pannenkoekenrestaurant wat te eten. Op 10 april 2010 hadden we hier ook gegeten; toen liepen we met vrienden de NS-route 'Elburg'.

Het was een mooie dag met mooi weer geworden. 's Avonds pakten we onze rugzak, omdat we de volgende dag nog een NS-tocht wilden lopen: de wandeling 'Kaapduinen' vanuit Vlissingen. Maar tijdens het inpakken maakte ik een verkeerde beweging en schoot het in mijn rug. Daar hield ik meer dan twee weken last van. Later bleek dat het die bewuste dag op Walcheren erg regenachtig was geweest.

-Henri Floor-
www.henrifloor.nl

Hertogenpad (240 km) ten doop gehouden in Breda

Hoe lang hij en Toon Vissers eraan hebben gewerkt? Ruim een jaar, misschien wel twee? Ad Verbakel zou het echt niet weten. Vast staat dat 'zijn' oude Peellandpad nu definitief is vervangen door een vernieuwde, langere LAW-wandelroute: het Hertogenpad, op vrijdag 15 oktober feestelijk ten doop gehouden in startplaats (of eindpunt) Breda.

Gedeputeerde Brigitte van Haften nam het eerste exemplaar van het gidsje in ontvangst en de Tilburgse hoogleraar Arnoud-Jan Bijsterveld gaf een uiteenzetting over de Brabantse hertogen, waaraan dit vernieuwde pad zijn naam te danken heeft.

Inwijding én afscheid

Ook routebouwer Ad Verbakel was er natuurlijk bij. Het bestaande tracé van Den Bosch naar Roermond (LAW 701) is door hem en Toon Vissers waar nodig herzien. Maar wat uiteraard het meest tot de verbeelding spreekt, zijn de tientallen nieuwe kilometers van Breda naar Den Bosch die eraan vastgeknoopt zijn. Daarbij wordt een reeks aan bekende en minder bekende natuurgebieden aangedaan, zoals de Drunense Duinen en landgoed Huis ter Heide. Dankzij die uitbreiding staat het Hertogenpad nu garant voor bijna 240 km wandelplezier.

Voor Ad zelf was de inwijding tevens een soort afscheidsceremonie, want met de oplevering van het Hertogenpad is hij overbodig geworden als coördinator van het Peellandpad. En voor we vergeten hem te noemen: ook Sjef Koolen droeg als lid van de 'Padwerkgroep' zijn steentje bij.

Ad heeft in elk geval veel plezier beleefd aan het herscheppen van de route. In West-Brabant kende hij nog niet zo goed de weg, maar inmiddels des te beter. Daarbij heeft het stedenschoon op de route hem erg verrast: „Ik wist bijvoorbeeld helemaal niet dat Dongen

zo'n prachtig centrum heeft. En Breda, met zijn kasteel, is ook heel mooi om door te wandelen.”

Samen met wandelplatform LAW

Het idee om het Peellandpad door te trekken naar Breda kwam van de stichting LAW, waarmee Toon en hij al die tijd nauw hebben samengewerkt. „Zij bepaalden in grote lijnen door welke gebieden het Hertogenpad moest gaan lopen, wij zorgden voor de invulling ervan. We waren daarbij verplicht om een keuze te maken uit wandelpaden van het knooppuntennetwerk.”

NIEUWE LAW-ROUTE RIJGT BRABANTSE EN LIMBURGE NATUURGEBIEDEN AANEEN

Het Kasteel van Breda is het nieuwe start- of eindpunt van het Hertogenpad. Van daaraf gaat het naar de Boswachterij Dorst en vervolgens via Dongen naar natuurgebied de Moer, nabij Tilburg.

Het volgende pareltje op de route is landgoed Huis ter Heide, waarna met een boog om de Efteling wordt gelopen, richting Kaatsheuvel en Giersbergen. De Drunense Duinen (het grootste stuifzand-reservaat van Europa) worden over de volle lengte doorkruist. Via Nieuwkuijk belandt men in natuurgebied de Moerputten. Officieel loopt het Hertogenpad hier over de monumentale spoorbrug, maar de eerstkomende tijd blijft die nog afgesloten wegens restauratie en volgen wandelaars een omleiding.

In Den Bosch is de oude uitvalsroute gewijzigd. Vroeger liep die over Rosmalen, maar nu loopt men vanaf het historische centrum direct de Bossche Broek in. Aan de overzijde van de A2 gaat dit waterrijke natuurgebied over in Pettelaar en Dooi-

broek, een fraai stukje Dommeldal. Ter hoogte van Berlicum steekt de route het kanaal over, richting kasteel Heeswijk. Vanaf hier wordt weer het oude Peellandpad gevolgd, zij het dat een nieuwe voetgangersbrug over de A50 wordt gebruikt om in Slabroek te komen.

De oorspronkelijke route dwars door Uden is vervangen door eentje bovenlangs, via buurtschap Oventje naar de Trentsche bossen. Ook nieuw is, dat men vliegveld Volkel passeert langs de noordzijde – een geliefde spottersplek. Eenmaal in de Peel is de wandelroute weer vrijwel helemaal hetzelfde gebleven. Dwars door het mooie Leudal en het plaatsje Horn bereikt men tenslotte de bisschopsstad Roermond, aan de overzijde van de Maas. Een aanrader voor liefhebbers van cultuur en stedenschoon.

Het Hertogenpad is in twee richtingen gemarkeerd. Het gidsje is vanaf heden verkrijgbaar in onze OLAT-boetiek.

Voor meer informatie kan men terecht op de website www.wandelnet.nl

PRIKBORD

„We merken trouwens de laatste jaren dat boswachters steeds meer inspraak willen in de wandelroutes door hun natuurgebieden. Zij hebben het liefste dat sommige delen ervan worden ontzien, vooral in stiltegebieden. Als individuele wandelaar mag je daar gewoon op alle paden komen, maar voor een officiële route gelden vaak beperkingen. We hebben met de stichting LAW meerdere keren rond de tafel gezeten om onze routevoorstellen te bespreken. Maar uiteindelijk zijn de boswachters de baas.”

Niettemin is hij goed te spreken over het eindresultaat: het Hertogenpad mag er zeker wezen.

Nóg mooier?

Zaten Toon en hij wel steeds op dezelfde lijn wat betreft de routekeuze? Ad krabt zich eens achter het oor en zegt dan met een grijns: „Nou ja, ik wil altijd het onderste uit de kan. Steeds blijven kijken of ergens verderop niet een nóg mooier paadje te vinden is...”

Eigenlijk precies zoals hij te werk gaat bij het uitzetten van de OLAT winterserietochten. En daar is niks mis mee, zoals trouwe deelnemers weten.

-MK-

FOTO'S: Linksboven: het Kasteel van Breda
Boven: Ad kijkt of het hier mooi genoeg is
Daaronder: feestelijk afscheid Toon & Ad

FLUITSPEL TON DE JONG GEEFT WANDELAAR ENERGIE

Ton de Jong is niet alleen een gedreven lange-afstandswandelaar, hij is ook in al z'n vezels muzikant. De dwarsfluit is zijn specialiteit. Die twee passies blijken heel goed te combineren; bij allerlei wandeltochten is Ton reeds gesignaleerd als mobiele fluitspeler. Er is hem zelfs al eens gevraagd of hij de vervanger is van **Willem Steenbakkers**, die met zijn doedelzak een bekende verschijning was in de wandelwereld – tot hij last kreeg van zijn knie.

Sinds Ton onlangs een authentieke Ierse *tin whistle* aanschafte, is het muzikale hek helemaal van de dam en neemt hij zijn fluitje echt overal mee naartoe. Ook op de winterserietocht in Sint-Oedenrode weerklonken zijn liedjes op de bospaden – op een enkele uitzondering na tot genoegen van de andere wandelaars. En gelukkig was **Rinda Scheltens** in de buurt om zijn optreden vast te leggen.

Het Ierse fluitje heeft een groot bereik. „Vooral in de heuvels klinkt het fantastisch”, heeft Ton inmiddels ervaren tijdens de vierdaagsen van Nijmegen en Limburg. Met zijn opgewekte deuntjes heeft hij daar menige vermoeide wandelaar nieuwe energie gegeven. Ook bij Kennedymarsen wordt zijn fluitspel met applaus begroet, vertelt hij. Soms gaan mensen zelfs spontaan meezingen, want of hij nu ouderwetse Hollandse liedjes ten gehore brengt of Ierse folksongs, chansons, carnavalskrakers of licht klassiek, het is altijd muziek die de mensen aanspreekt. En: hij blaast niet zomaar wat weg, er ligt een lange muzikale carrière

Fluitist Ton de Jong op de Rooise winterserietocht

aan ten grondslag, in popbandjes, bij een militaire kapel, de harmonie en een klassiek ensemble.

Tegenwoordig leeft Ton de Jong die brede muzikale smaak uit in z'n eigen **Trio Spelt**, waarin ook OLAT-lid **Wim Vegers** meespeelt als gitarist. Het trio wordt zo'n drie keer per maand geboekt voor optredens in tehuizen, bij jubilea, buurtfeesten en andere gelegenheden. En wie weet, ooit nog 'ns als OLAT iets te vieren heeft. Ton is er ik elk geval wel voor te vinden.

STUDENT GAAT 6000 KM WANDELEN VOOR KIKKA

Piet Knoester maakte onze redactie attent op het initiatief van **Stefan Le Belle**, die op 1 december een voettocht van zo'n 6000 kilometer gaat ondernemen, van Zuid-Spanje tot de Noordkaap. De Groninger student denkt er tussen de 230 en 300 dagen over te doen. Zodra hij zijn besluit genomen had, wilde hij er ook een sponsoractie aan koppelen ten bate van KiKa, een fonds tegen kanker bij kinderen. Een non-stop tocht van 6000 km zullen weinig of geen OLAT-leden in hun wandelboekje hebben, vermoedt Piet die hier veel bewondering voor heeft.

Op www.crossingeurope.nl leest u er meer over en zijn straks de voetstappen van Stefan te volgen.

SUCCESSVOLLE 'NIGHTWALK' VOOR CONGO KRIJGT VERVOLG IN 2011

Ook bij onze collega's van **RWV** zit het hart op de juiste plaats. Zij deden op verzoek van de **Stichting Vluchteling** de logistieke ondersteuning voor een nachttocht van 40 km om aandacht te vragen voor Congolese vrouwen in oorlogsgebieden. Die worden op grote schaal verkracht door soldaten, van zowel opstandige milities als het officiële leger. Meestal worden zij daarna uit hun gemeenschap verstoet.

Maar liefst 100.000 euro is opgehaald met deze 'Nightwalk', die op 25 september van start ging bij de Erasmusbrug in Rotterdam en de volgende ochtend eindigde op het Malieveld in Den Haag. Ondanks de nachtelijke hoosbuien vielen maar 30 van de 430 gestarte wandelaars uit.

Inmiddels staat vast dat er van deze 'Nacht voor de Vluchteling' in 2011 een tweede editie komt, weer met **RWV** als mede-organisator.

Wandel-hoppen van Texel naar Schier, met overnachting op een tweemaster clipper

Tijd voor iets nieuws: de Eilandvijfdaagse

Na de Vierdaagse en de Strandzesdaagse was het tijd voor iets nieuws: de Eilandvijfdaagse. Een zekere Eric was samen met leden van de Strandvijf- en Strandzesdaagse op het idee gekomen om zo iets te organiseren. Met een Eilandvijfdaagse erbij zou de hele Nederlandse kust te bewandelen zijn.

Op 8 augustus was het dan zo ver. Om 14:00 uur vertrok ik naar Harlingen omdat er om 17:00 uur ingescheept zou worden. Bij aankomst was het al behoorlijk druk, ik kreeg ik de spullen die ik besteld had en de bescheiden voor de wandeltocht.

Er waren zes schepen – twee ‘moederschepen’ en vier kleinere schepen – en 140 wandelaars. Ik kwam op een moederschip met de toepasselijke naam ‘Waddenzee’. Het is een tweemaster clipper van 36 meter lang en 150 ton. Ik zag al heel wat bekenden van de strandzesdaagse die ik twee weken geleden gelopen had.

Omdat er een kabel brak waar het zwaard van het schip mee bediend werd, zijn wij een uurtje later vertrokken naar Texel. Onderweg kregen wij een heerlijke maaltijd voorgeschoteld, gemaakt door de twee koks die elke dag het diner maakten.

Voor anker

Na een uurtje of vier gingen we bij Texel voor anker, waarna twee kleinere schepen zich aan ons vast maakten, zodat we van het ene op het andere schip konden stappen. Van de kapitein kregen we nog instructie wat wel en niet kon/mocht. Het is niet zo dat het schip in een rechte lijn van het ene eiland naar het andere eiland kan varen. Het moet in de vaargeul blijven. We moesten ook precies op tijd wegvaren en aankomen in verband met de getijden.

’s Morgens lichtten we het anker en na een half uurtje kwamen we aan op de plaats waar we aan land werden gezet. Omdat de schepen niet te dicht bij de kust kunnen komen,

moesten we overstappen op een 10-persoons speedboot, die ons naar de kustlijn bracht. Daar stapten we uit in het water. Er werd altijd van tevoren gezegd, dat je je waterschoenen aan moest doen om te voorkomen dat je wandelschoenen drijfnaat werden.

Aan land stond het eten en drinken klaar voor de ochtend en de middag. Ook kreeg je een bulletin mee met allerlei informatie zoals over het weer, nieuwtjes en het diner voor ’s avonds.

Tussen de vlaggen

Na de voeten droog gemaakt te hebben, kon je gaan. Er liep wel iemand voor, in het midden en achteraan met de Eilandvijfdaagsevlag, waar je tussen moest blijven. Maar meestal zag je die niet, omdat het wandelpeloton al snel heel ver uit elkaar lag – mede omdat het uitschepen wel even duurde.

Na een paar rusten, onder andere bij de ‘Beach Inn’ bij De Koog, kwam ik bij de finish aan. De boten waren ondertussen naar de haven van Oude Schild gevaren, waar wij met bussen naar toe werden gebracht. Met Chris, een medewandelaar, ben ik nog naar een dorpje in de buurt gelopen om wat inkopen te doen en een terrasje te pikken.

’s Avonds was het weer heel gezellig. Op het schip zijn 2- en 4-persoonsshutten. Deze zijn ingericht met stapelbedden.

Ik lag in een stapelbed met drie andere mannen.

De volgende dag zijn we met de bus naar het strand van Vlieland gebracht. Aangezien het hoog water was, moesten we een heel stuk door het water lopen.

Militair escorte

Het is hier een militair gebied. Daar wordt met straaljagers op aangevlogen en met scherp geschoten. Dit gebied is alleen met de Vliehorst Expert te bereiken op tijden dat er niet geoefend wordt, maar wij kregen een militaire escorte. We kregen opdracht om bolvormig lopen, wat betekent dat we

bij elkaar moesten blijven. Al de tijd dat we op het militair gebied liepen, vloog er een F16 rondjes om ons heen. Wel indrukwekkend. De wandelafstand was vandaag 22 km. Het lopen op zand is heel divers. De ene keer is het hard, de andere keer veel lossier, maar vandaag zakte ik soms wel 10 cm weg. Je moest vaak zoeken wat de beste plaats was om te lopen. Waar je ook op moet letten is dat je zoveel mogelijk vlak loopt. Heel veel stukken lopen schuin af en dan krijg je problemen met de knieën of de heupen. Uit ervaring koos ik vaak voor het zwaardere, lossere zand dan te lopen op de schuine stukken.

Zandbank

's Avonds zijn we naar Terschelling gevaren. De volgende ochtend, na de bekende rituelen, zijn we door een prachtig slingerpaadje van een paar kilometer over de duinen naar het strand gewandeld. Het strand was wel vijfhonderd meter breed, ongelooflijk. In het begin zagen we veel rommel aan de vloedlijn. Het ene eiland is netter dan het andere, maar merendeels wel schoon.

Het laatste stuk van de route was volledig onbewoond zodat je zelf moest zorgen dat je voldoende water bij je had. Dit stond ook in het eerder genoemde bulletin.

Na 30 kilometer en twee rustplaatsen kwamen we bij elkaar om gezamenlijk te gaan wadlopen naar de schepen die daar voor de kust lagen. We bleven 'geclusterd' voor anker liggen, in afwachting van hoog water. Om 21:00 uur dacht de kapi-

tein te kunnen vertrekken, maar na korte tijd liepen we vast op een zandbank. Muurvast zaten we! De kapitein probeerde van alles om los te komen, door het fokzeil te hijsen en zodoende meer wind te vangen, en hulp van een andere boot om ons los te trekken, maar niets hielp.

We zagen dat ook verderop nog drie boten van ons vastliepen, echter die kwamen wel vlot los. Wij hebben uren moeten wachten totdat het water hoog genoeg was en de boot vanzelf loskwam.

We waren al lang gaan slapen toen ik om 01:50 uur wakker werd van een flinke klap. Het schip was aangekomen bij Ameland. Wat er precies gebeurd is, weet ik niet.

Duizenden vogels

De volgende morgen meteen de waterschoenen weer aangehouden om de wandelschoenen droog te houden. Om 09:00 uur kon ik starten voor de tocht van 28 kilometer. Bij 'The Sunset' bij Buren was de officiële rust. Daarna wandelden we een stuk door de duinen in verband met drijfzand. Hier moesten we ook zelf weer zorgen voor voldoende water, omdat er geen waterputten meer waren.

Het laatste stuk was een natuurgebied waar strenge regels gelden. We moesten bijvoorbeeld een uur wachten omdat er duizenden vogels rustten 'om de hoek'. Pas toen zij verdwenen waren konden wij het wad op voor de laatste kilometers naar de schepen. Uiteraard gingen de waterschoenen aan, omdat er op sommige plaatsen wel vijf tot tien centimeter water stond.

De boot kon pas om 22:00 uur vertrekken. Maar dat was geen probleem, omdat de voortreffelijke koks een 'Captain's Dinner' hadden gemaakt, een driegangen menu bestaande uit een heerlijke carpaccio, kalfslende en ijs toe.

Eetbare plantjes

Op onze laatste dag moesten we vroeg opstaan, maar om onduidelijke reden zijn we een uur later dan gepland naar Schiermonnikoog vertrokken. Nadat we uit de speedboot waren gestapt konden we een half uur wadlopen, prachtig! Er groeien daar ook heel mooie planten, zoals de zeeanemoon. Ook waren er van die kleine plantjes die je zo kon eten.

Omdat Schiermonnikoog één groot natuurgebied is, moesten we weer tussen de voor- en achterloper blijven. Ook de

politie was aanwezig, kennelijk om erop toe te zien dat er aan de voorwaarden van de vergunning werd voldaan. Omstreeks 11:45 uur waren we weer bij de schepen. Daar hebben we nog lekker in het zonnetje kunnen liggen voordat we op de boot konden die ons terugbracht naar Lauwersoog. Het zat erop...

Geweldige vakantie

Na de medaille-uitreiking en de diverse toespraken was het tijd om in een van de bussen te stappen die je ofwel naar het station van Leeuwarden bracht of naar Harlingen, waar de auto's stonden.

Ondanks alle nodige aanpassingen was het een geweldig fijne wandel- en vaarvakantie geweest en ik wil iedereen en met name Eric hartelijk bedanken. Heel bijzonder dat zij dit in één jaar hebben georganiseerd, want er zijn heel wat partijen bij betrokken.

Deze Eilandvijfdaagse werd mede mogelijk gemaakt door medewerkers van de Strandvijf- en zesdaagse, Staatsbosbeheer, Defensie, Politie, Natuurmonumenten, diverse strandpaviljoens, Wandelsport Friesland, KNBLO, diverse sponsors en wat het allerbelangrijkste is: de vele vrijwilligers.

Voor mijzelf was deze Eilandvijfdaagse in zoverre speciaal omdat ik pas op een van de vijf eilanden was geweest (Texel), met het jaarlijkse uitje van w.s.v. WIOS '81.

-Koos van der Maden-

**De kopijstop voor
het volgende nummer:
zondagavond
21 november**

olatnieuws@onsneteindhoven.nl

Café-Restaurant 't Leeuwke

Sonseweg 3 5492 HK NIJNSEL

Tel. 0413 479680

Fax 0413 478704

POLEN, TSJECHIË, DUITSLAND Drielanden wandeltocht en de Julianatocht

20 april t/m 1 mei 2011

Bij deze 3-landen wandeltocht wordt steeds uit een ander land gestart. Elke tocht heeft zijn eigen karakteristieke eigenschappen en landschap. Na deze 3-IVV-daagse gaan we naar Vernerovice voor de 3-daagse Juliana-tocht en maken ook nog enkele excursies.

NOORD-ENGELAND Coast to Coast en Hadrians Wall

NOORD IERLAND Mourne & Ulsterway

Dit jaar staan 3 wandelreizen op het programma in de periode mei en juni 2011.

FRANKRIJK Vierdaagse van Chantonnay

29 mei t/m 6 juni 2011

Bezoek aan de kathedraal van Chartres en de plaats La Rochelle. Wandelen over GR-paden en daarna vier dagen de Vierdaagse van Chantonnay over zoveel mogelijk onverharde paden en privé landgoederen.

Wandelweek in de Ardennen 11 t/m 19 juni 2011
Wandelweek Airbornepad Market Garden 25 t/m 29 juli 2011

**Santiago de Compostela - Engeland - Nieuw Zeeland - Australië
Thailand - Frankrijk - Ierland - La Palma**

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2011 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495-450325